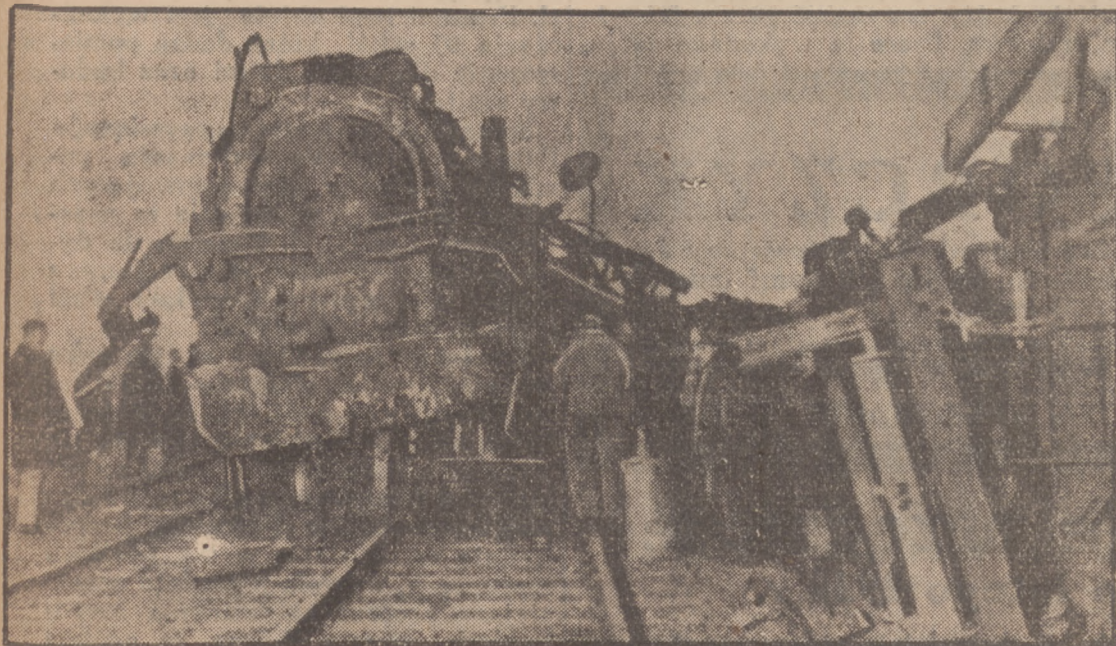

Tragiczna noc wigilijna we Francji

Niebywałe w dziejach świata zderzenie pociągów.

Z lewej potrzaskana lokomotywa z prawej pogruchothane wagony.

Jak już donosiliśmy, w wieczór wigilijny w pobliżu Paryża, koło stacji Lagny wydarzyła się tragiczna katastrofa kolejowa, która pod względem liczby ofiar jest prosto bez precedensu w historii kolejnictwa.

Pociąg pociąg pociąg Paryż — Strasburg, idący z szybkością 100 km. na godzinę, zderzył się z ekspresem Paryż — Nancy. Skutki katastrofy były wręcz tragiczne. Oba pociągi zostały całkowicie zdruzgotane, z niektórych wagonów pozostało tylko kłębowisko żelastwa. Liczba ofiar, według pierwszych obliczeń, wyniosła kilkaset osób. Wydobyto w ciągu nocy 165 zabitych, a 300 rannym udzielono pomocy. 80 osób ciężko rannych pozostawiono w miejscowym szpitalu w Lagny, pozostałych przewieziono do szpitali paryskich.

SZCZEGÓŁY ZDERZENIA.

PARYŻ, 27.12. Pociąg pociąg Paryż — Strasburg zderzył się w sobotę wieczór w Lagny, w odległości 20 km. od Paryża z pociągiem pociąg Paryż — Nancy. Skutki katastrofy były straszne. Według urzędowych doniesień, liczba zabitych wynosi 217, rannych zaś przekracza 300. Wśród ofiar katastrofy ma się znajdować wielu posłów i byłych ministrów.

Powodem wypadku była niezwykle gęsta mgła, która panuje we Francji od kilku dni. Katastrofa przybrałaby jeszcze większe rozmiary, gdyby nie przytomność maszynisty trzeciego pociągu, który zahamował lokomotywę w odległości 100 metrów od miejsca wypadku.

KTO WINIEN?

PARYŻ, 27.12. Wiadomość o katastrofie kolejowej pod Lagny wywołała olbrzymie przygnębienie w całej Francji. Uprzątnięcie rumowisk zabrało dłuższy czas. Na miejsce katastrofy udały się rodziny zabitych i rannych. Podczas ratowniczej rozgrywały się tragiczne sceny.

Tak np. pewien oficer francuski stracił całą rodzinę, złożoną z 5 osób. Niemal wszystkie ofiary katastrofy należą do podróżnych pociągu Paryż — Nancy. Do Lagny udała się komisja śledcza. Z polecenia prokuratora aresztowano maszynistę i palacza pociągu Paryż — Strasburg.

Istnieje przypuszczenie, że katastrofa była spowodowana roznymi przyczynami. Dzienniki domagają się aresztowania dyrektora towarzystwa kolejowego, któremu podlega linja, gdzie nastąpiła katastrofa. Szereg deputowanych zapowiedziało zgłoszenie interpelacji w sprawie przyczyn katastrofy.

ŻAŁOBA W PARYŻU.

PARYŻ, 27.12. Święta Bożego Narodzenia upłynęły w Paryżu i całej Francji pod znakiem żałoby spowodu niebywałej katastrofy kolejowej w Lagny, która pociągnęła za sobą zgórą 500 ofiar, w czym 217 zabitych.

Akcję ratunkową, którą utrudniała niezwykle gęsta mgła, podjęła natychmiast ludność pobliskich miasteczek. Nad wydobywaniem zwłok zabitych pracowano w ciągu dwu dni. Rannych przewożono w niezwykle trudnych warunkach do szpitali w Lagny i w Paryżu.

Zwłoki zabitych umieszczono w sali na dworcu wschodnim w Paryżu, przekształconej na kaplicę żałobną. Wśród zabitych znajduje się duża liczba, których tożsamości dotychczas nie udało się

ustalić. Zarówno na miejscu katastrofy, jak i na dworcu wschodnim w Paryżu rozgrywały się wstrząsające sceny, gdy rodziny rozpoznawały ciała zabitych.

ZABICI POLACY.

Do kaplicy żałobnej przybył kardynał Verdier, aby odmówić modły za dusze ofiar katastrofy.

Wśród zabitych są dwaj deputowani: Schleiter i Rollin.

Na liście ofiar znajdują się cztery nazwiska polskie: Wojciech Ścigalski, murarz, zamieszkały w Glane, Stefanja Zielińska z Paryża, oraz Józef i Teofil Mysiorscy.

„WOLNY WJAZD“.

PARYŻ, 27.12. Dotychczas nie zdołano dokładnie ustalić przyczyny katastrofy

kolejowej pod Lagny. Według wszelkiego prawdopodobieństwa, katastrofa nastąpiła spowodu gęstej mgły, w której służba kolejowa nie dostrzegła sygnału. Jak podkreśla „Le Jour“ z zeznań pasażerów wynika, iż sygnały wskazywały istotnie wolny wjazd. Potwierdzałoby to prawdziwość zeznań maszynisty i kierownika pociągu kurjerskiego. Ostateczna sprawa będzie wyjaśniona po zbadaniu przyrządów rejestrujących w parowozie szybkość pociągu i po przesłuchaniu większej liczby świadków.

POGRZEB.

PARYŻ, 27.12. (PAT). Dziś rano odbyła się uroczysta ceremonia wyprowadzenia zwłok ofiar katastrofy kolejowej z sali dworca wschodniego zamienionej na kaplicę. W ceremonii wzięli udział prezydent republiki, premier, członkowie rządu, szereg posłów, przedstawiciele organizacji itd. Przemówienie wygłosił prezes rady administracyjnej kolejarzy Renandel oraz minister robót publicznych Paganon. Oświadczył on m. in., że rząd przeprowadzi najdokładniejsze dochodzenie celem ustalenia przyczyny katastrofy, jak i zapobieżenia podobnym katastrofom na przyszłość. Wobec tej wielkiej tragedii naród francuski żąda, by cała wiedza i technika francuska oddane zostały dla zapewnienia bezpieczeństwa życia ludzkiego. Sygnalizacja, materiały techniczne, tory muszą zostać ulepszone i doprowadzone do stanu doskonałego. Jedyną oszczędnością, jaką będziemy mieli na celu — oświadczył minister — to oszczędzanie życia ludzkiego.

PARYŻ, 27.12. (PAT). Dziś rano w szpitalu zmarły dwie osoby wskutek ran odniesionych w czasie tragicznej katastrofy.

KONDOLENCJA.

WARSZAWA, 27.12. (Tel. wł.) W imieniu Polski przesłał kondolencje rządowi francuskiemu wiceminister komunikacji inż. Czapski.

Marsz. Piłsudski

ULEGŁ WYPADKOWI.

WARSZAWA, 27.12. (Tel. wł.) W pierwszy dzień ub. świąt marsz. Piłsudski uległ drobnemu wypadkowi. Mianowicie, wychodząc z Belwederu potknął się i upadł, wskutek czego naderwał ścięgno u nogi.

Niemą ten wypadek nie pociągnął za sobą poważniejszych skutków i marsz. Piłsudski spędził święta wśród rodziny.

We środę rano marsz. Piłsudski wyjechał służbowo do Wilna.

Relacje świadków.

Przedewszystkiem podkreślić należy niezmiernie odważne i dzielne zachowanie się młodego marynarza z floty marynarki z Cherbourg, Maurycego Ancela, który jechał na 48-godzinny urlop świąteczny i znajdował się w pociągu nacierającym. Opowiada on: „Zapaliłem właśnie papierosa w chwili drugiego, już szalenie silnego uderzenia. Miałem tylko tyle czasu, że schwyciłem 6-letnie dziecko, znajdujące się przede mną i wyskoczyłem z nim z wagonu, poczem natychmiast wraz z innymi ocalonymi pod różnymi zdołałem jeszcze wynieść 20 dzieci.

Inny świadek naoczny, uczestnik katastrofy, p. Formebacheff, oficer jadący z żoną, opowiedział: „Wyszedłem na korytarz, ażeby zapalić papierosa; nagle doznałem wrażenia, że pociąg ulega wykołaceniu. Widząc zamarznęte i stojące wody Marny pomyślałem sobie: „Wpadamy napewno do rzeki“. Przestrzegłszy krzykiem żonę i postąpiwszy trzy kroki, upadłem, ale sam zdołałem się wydostać z pod odłamków, które się na mnie zwały i wydobyć również moją żonę. Zaczęliśmy wspólnie potem wydobywać innych pasażerów i na szczęście, zdołałem od-

naleźć w ciemnościach moje dziecko, z którym szybko uciekliśmy od straszego pola śmierci.“

Mer miasta Mezieres-les-Joinville, p. Collet, opowiedział, że w chwili katastrofy znajdował się w wagonie klasy drugiej pociągu najechanego, w pierwszym przedziale z brzo gu wagonu, który nie uległ zgnieceniu. Miał wrażenie, że lokomotywa pociągu, który najeżdżał z tyłu, wpadła na wagony, poprzez kilka dachów i posunęła się i, dźwigając wszystko pod sobą, runęła w dół masypu. Przypuszczenie to okazało się możliwe, ponieważ istotnie pod parowozem znaleziono następnie szczątki całego na miazgę zgnieczonego wagonu. Zgnieceniu uległy, zupełnie sproszone: trzy wagony trzeciej klasy, jeden wagon pierwszej klasy, dwa wagony drugiej klasy, a drugi wagon II klasy przecięty w połowie zatrzymał się na torze wpoprzek i tak zawisł w powietrzu. Olbrzymie kałuże krwi rozlane były dokoła zdruzgotanych pociągów. Wzdłuż toru leżały stosy bagażów podróżnych, rzeczy powyrzucanych z kufrów i waliz i pomieszanymi z sobą w niewiarygodny sposób.

Uroczystości w Poznaniu w 15-tą rocznicę wypędzenia Niemców.

POZNAN, 27.12. (PAT). W 15-tą rocznicę wypędzenia Niemców z Wielkopolski zorganizowany został uroczysty obchód przez specjalny komitet z gen. Taczakiem na czele. Obchód rozpoczął się nabożeństwem, poczem na placu przed zamkiem odbyła się defilada oddziałów powstańców, b. wojskowych, oddziałów PW, stowarzyszeń itd.

Dziś popołudniu na placu Wolności zebrały się oddziały b. wojskowych i strzelców ze sztandarami. Przybyły też delegacje pułków poznańskich z gen. Zahorskim na czele, komitet obchodu i liczne

zastępy publiczności.

Po odegraniu przez orkiestrę hasła wojska polskiego gen. Taczak zapalił ustawiony na placu stos drzewa, a równocześnie wyciągnięto na maszt sztandar o barwach narodowych, przy dźwiękach hymnu, przyczem dano sygnał do jednominutowego milczenia. Następnie rozległa się salwa 12 wyrzalców armatnich z cytadeli a orkiestra odegrała „Boże coś Polskę“. Skolei delegacje Związku powstańców udały się na cmentarz przy Górczynie, gdzie złożyły wieńce na grobie powstańców wielkopolskich.

Co wykonał Fundusz Pracy

w roku budżetowym 1933-34?

Najciekawszą stroną działalności Funduszu Pracy za rok budżetowy 1933-34 było finansowanie szeregu robót budowlanych państwowych i samorządowych na ogólną sumę 50 milionów złotych, za którą to kwotę według nadesłanych dotąd sprawozdań przepracowano przeszło 5 milionów „robotodni”.

Należy oczekiwać, że liczba ta dojdzie do 8 milionów robotodni przy zamknięciu sprawozdawczym. Z sumy 50 milionów wypłacono dotąd przeszło połowę, a w miesiącach zimowych będą nadal wypłacane rachunki przedsiębiorców i dostawców. Jedną z największych pozycji stanowi obwałowanie rzek z zakresu działalności Min. rolnictwa (kredyt: 4,8 milj.) oraz budowa dróg bitych (6,8 milj.) jako ten rodzaj robót, przy których robocizna stanowi znaczną stosunkowo część kosztorysu. Na budowę państwowych kolei żelaznych przyznano kredyt na 3 i jedną trzecią milj. ponadto finansowano samorządowe roboty kolejowe na Śląsku.

Drogi wodne bez obwałowań pochłonęły 2 i pół milj. złotych. Na przygotowanie materiałów drogowych (stłuczeń i klinkier) przeznaczono 5 i jedną trzecią milj. zł. Na roboty sanitarne, komunikacyjne i inne w miastach przyznano następujące kredyty: na sieć wodociagową i kanalizacyjną w szeregu miast wszystkich dzielnic 8,6 milj. złotych, sieci przewodów elektrycznych (w okręgu Radomsko - Kieleckim) budowę linii tramwajowych w Warszawie na Targówku, do Babic i Bielaw oraz w Sosnowcu, a także na gazociąg Krosno - Mościce (85 km.) — łącznie 5 milj. złotych.

Znaczny odsetek tego kredytu poszedł na zakup materiałów, gdyż wykazuje on tylko 122470 robotodni, gdy roboty kolejowe i drogowe odpowiednio pół miliona i milion i ćwierć robotodni.

Wykończenie budowli rozpoczętych finansowano sumą 4 i pół miliona złotych, głównie budynków o znaczeniu społecznym: 50 szkół (na 36.000 dzieci) klinika ginekologiczna w Krakowie, domy robotnicze w Gdyni, zagłębiu Chrzanowskim i domy wych. fizyczn. w Kielcach.

„Uzbrajanie” terenów miejskich (chodniki, wodociągi, kabel elektryczny i t.p.) przeznaczonych pod zabudowę w Gdyni, Dąbrowie, Krakowie, Białymostku, Bieściu i innych miastach oraz t. zw. budownictwo drobne, pochłonęło w roku bieżącym 2 i trzy czwarte milj. złotych.

Wreszcie sumę przeszło 3 milj. zł przyznano do podziału między województwa jako fundusz na roboty nieprzewidziane.

Program na przyszłość.

Na rok 1934-35 preliminowano sumę 60 milj. złotych, t.j. o 10 milionów zł. więcej, aniżeli w obecnym roku budżetowym.

Na budowę dróg przeznaczono około 30% ogólnej sumy budżetu funduszu pracy, t.j. 18 i pół milj. zł., z czego na drogi samorządowe około 8 milj. zł., na drogi zaś państwowe 11 i pół milj. zł.

Kwota preliminowana na budowę dróg nie wyczerpuje ogólnej sumy jaka na ten cel użyta będzie w r. 1934-5, gdyż zarówno państwo, jak i samorządy przyczyniają się w tej mierze w formie szarwarków i kredytów gotówkowych. Na cele komunikacji przeznaczonych będzie 8 i pół milj. zł., przyczem w toku dokonywania programu, może być część tej sumy przerzucona również na budowę dróg, zależnie od potrzeb, jakie się wyłonią.

Jeśli idzie o roboty komunikacji wodnej, to dotyczyć one będą głównie prac nad regulacją Wisły, a więc na Śląsku, w woj. Krakowskim, Kieleckim, a także prace nad zabezpieczeniem województwa Stanisławowskiego przed powodzią. Na prace ko-

lejowe przeznacza fundusz tylko 1 milj. zł. w nadziei, że większość tych prac wykonana będzie z powstającego obecnie funduszu inwestycyjnego. Prace melioracyjne pochłonią ogółem 8 milj. zł. Będzie to szło przede wszystkim na obwałowanie Wisły koło Sandomierza i pod Krakowem, zabezpieczenie przed zalewami obszarów położonych pod Warszawą, a także obwałowanie rzeki Orzyc. Do prac tych fundusz przywiązuje duże znaczenie w nadziei, iż w obszarach, zabezpieczonych przed powodzią, zwiększy się ilość ziemi ornej, a tem samem warsztatów pracy. Z zakresu

melioracji podjętych będzie także cały szereg innych prac, między innymi nad uregulowaniem Bystrzycy w Lublinie.

W roku przyszłym zamierza też podjąć Fundusz Pracy dalszą działalność w kierunku elektryfikacji i gazyfikacji kraju, na co przeznacza kwotę 683.000 zł. W dziedzinie tej współpracować on będzie z funduszem inwestycyjnym. Z robót tych na plan pierwszy już w roku bieżącym wysunęła się kwestia gazociągu o długości 85 km. z Krosna do Mościc, który ma zasilić gazem fabrykę mościcką. Prace te wykonane są już

w 90%-ach. Na przygotowanie terenów pod budowę (tak zwane uzbrajanie terenu) przeznaczonych jest 2 milj. zł., a na kredyty budowlane dla domów jednorodzinnych 2 i pół milj. złotych. Urządzenia mieszkaniowe realizowane będą w granicach kwoty 8.700.000 zł. W zakresie tych prac wejdzie budowa chłodni, rzeźni, urządzeń związanych z wychowaniem fizycznym i zdrowotnością.

Na zakończenie rozpoczętych już budowli szkół przeznaczona Fundusz w następnym r. budżetowym 4.600.000 zł. Pracami temi objęte jest wykończenie 95 szkół, które dadzą pomieszczenie dla 70.000 dzieci oraz budowy szpitali.

Szczególne znaczenie przywiązuje Fundusz Pracy do wykonania pomiarów i planów, przygotowujących adlże okresy prac, na cele te przeznaczono 1 milj. zł. Ponadto do dyspozycji wojewodów na cele koniecznych a niecierpiących zwłoki robót przeznaczono 2.300.000 zł.

Fundusz Pracy, który w tym roku zatrudnił — jak oblicza — 60.000 robotników, żywi nadzieję, że w przyszłym roku budżetowym uda mu się zatrudnić bezpośrednio 85.000 robotników, a ponieważ, wedle przewidywań kierowników Funduszu, bezpośrednio zatrudnienie w tak wielkich rozmiarach, wywoła pośrednio znaczniejszy procent zatrudnienia bezrobotnych, przeto oblicza, że ogółem zatrudnienie znajdzie około 100.000 osób.

W roku przyszłym Fundusz Pracy zamierza położyć poważny nacisk na akcję, zmierzającą do zatrudnienia bezrobotnych pracowników umysłowych oraz do tworzenia warsztatów, będących podstawą samodzielnych egzystencji.

Zgon Łunaczarskiego.

WARSZAWA, 27.12. (Tel.wł.). W Mentonie zmarł b. sowiecki minister oświaty, a ostatnio ambasador w Madrycie, Łunaczarski.

Interwencja Holandji w sprawie LUBBEGO.

BERLIN, 27.12. (PAT). Posel holenderski w Berlinie wystosował do ministra spraw zagranicznych Rzeszy list, w którym domaga się zastosowania „mniej surowej kary” wobec skazanego Van der Lubbe. Rząd holenderski, jak wiadomo, stoi na stanowisku, że ustawa, na mocy której został skazany Van der Lubbe nie miała mocy obowiązującej w czasie podpalenia Reichstagu, nie powinna więc obowiązywać.

Nagle zaślabnięcie NA SCENIE.

WARSZAWA, 27.12. (tel. wł.). Wczoraj podczas przedstawienia „Świętoszka” zaślabł wykonawca głównej roli, świetny artysta Ludwik Solski.

Dzięki matychmiasowej pomocy lekarskiej i zastrzykom kamforowym udało się uniknąć poważniejszych komplikacji. Przewieziony do domu, znakomity artysta pozostaje pod troskliwą opieką żony.

Dzisiaj w stanie zdrowia Solskiego nastąpiła znaczna poprawa.

GIEŁDA PIENIĘDZA.

Dewizy: Belgia 123,70, Gdańsk 173,23, Holandia 357,75, Londyn 29,10, Nowy Jork 5,68 1/2, Nowy Jork (kabel) 5,69 1/2, Oslo 146,50, Paryż 34,87, Praga 26,43, Szwajcaria 172,10, Sztokholm 150,40, Włochy 46,75.

Obroty średnie, tendencja niejednorodna. Banknoty dolarowe w obrotach pozagiełdowych 5,65 — 5,66. Rubel złoty 4,64 1/2 — 4,66. Gram czystego złota 5,9244. Dewiza na Berlin w obrotach międzybankowych 212,53. Marki niemieckie (banknoty) w obrotach prywatnych 211,50 — 211,25.

Papiery procentowe: 3 proc. poz. budowlana 38,80 — 39,00, 7 proc. poz. stabilizacyjna 55,38 — 56,00 — 55,88 (w proc.), 4 proc. poz. inwestycyjna serjowa 108,00 (w proc.), 4 proc. poz. inwestycyjna 105,00; 4 proc. państw poz. premijowa dolarowa 49,75 — 49,80.

Alkoje: Bank Polski 92,75, Kijewski 9,75 — 9,50, Warsz. Tow. fabr. cukru 17,25, Lilpop 40,35.

S. + P.

KAROL SOBCZYK

długoletni urzędnik Towarzystwa Sosnowieckiego opatrzony św Sakramentami, po długich i ciężkich cierpieniach zmarł dnia 26 grudnia 1933 roku.

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby w Klimontowie nastąpi w czwartek, 28 bm. o godzinie 2-oj po południu na cmentarz w Zagórzcu, o czym zawiadomienia pogrążeni w smutku.

ZONA, WYCHOWANEK I RODZINA

Nowe pensje urzędnicze od pierwszego lutego 1934 r.

WARSZAWA, 27.12. W sobotę dnia 30 bm. w „Dzienniku Ustaw” ogłoszone będzie rozporządzenie Rady ministrów o zasadach zaszerzegowania funkcjonariuszów państwowych do nowych grup uposażeniowych. Rozporządzenie to wejdzie w życie z dniem 1 lutego 1934 roku. Dotyczy ono wszystkich urzędników państwowych, oficerów i szeregowych policji oraz sędziów.

stanowisko	pensja	dod. lokalny	do. funkcyjny	razem
premier	3.000 zł.	450 zł.	3.000 zł.	6.450 zł.
minister	2.000 zł.	300 zł.	2.000 zł.	4.300 zł.
wicemin.	1.500 zł.	225 zł.	1.500 zł.	3.225 zł.

Rozporządzenie, oprócz sposobu przeszerzegowania urzędników, ustala wysokość zasiłku wyrównawczego dla funkcjonariuszów, pokrzywdzonych przy przeszerzegowaniu, oraz wysokość dodatków lokalnego i funkcyjnego. W myśl tego rozporządzenia, pensje wyższych dygnitarzy państwowych wynosić będą miesięcznie:

Wojna domowa w Chinach Bombardowanie zbuntowanych miast.

LONDYN, 27.12. Z Szanghaju donoszą, że 8 samolotów nankińskich zbombardowało Fuczau. 45 osób poniosło śmierć, straty materialne wyrządzone przez bombardowanie są znaczne. Misja amerykańska donosi, że kościół i budynki misji zostały uszkodzone. Samoloty nankińskie usiłowały oszczędzać dzielnice miasta, zamieszkałe przez cudzoziemców.

Koło Czangczau pomiędzy wojskami nankińskimi a oddziałami komunistycznymi, które popierają rząd Fu-Kjen, toczyły się zacietę walki. 600 komunistów zostało zabitych. Wojska nankińskie ob-

sadyli miasto. Według komunikatu kwatery wojsk prowincji Fu-Kjen, 16 samolotów nankińskich zbombardowało Czangczau. 40 budynków runęło. 50 osób cywilnych i trzech żołnierzy poniosło śmierć, zaś liczba rannych przekracza 100 osób. Trzy samoloty nankińskie zostały zestrzelone.

Wojska nankińskie zdobyły fort Mamo-Czekmen, który został ewakuowany przez 19-tą dywizję. Nankińskie okręty wojenne opanowały również fort Pagoda koło Czangczau. Załoga złożona z oddziałów 19 dywizji wycofała się do Fuczau.

Bezprawne aresztowanie w Bytomiu mjr. rez. Ludygi-Laskowskiego.

W sobotę popołudniu zaaresztowano w Bytomiu majora rezerwy, p. Ludygę - Laskowskiego.

Aresztowanie nastąpiło w restauracji Drzeźgi w Bytomiu przy ulicy Gliwickiej, gdzie p. Ludyga - Laskowski przebywał w towarzystwie.

Moment aresztowania przypadkowo świadkowie przedstawiają następująco:

Do p. Ludygi - Laskowskiego podszedł w pewnej chwili pewien agent policyjny i zakomunikował mu, że dwa wyjścia z lokalu są dla niego zamknięte.

Na zapytanie Ludygi - Laskowskiego dlaczego, odpowiedziano mu, że wiedzą, kim on jest.

Agent wymienił przytem jego nazwisko i zakomunikował mu, że o reszcie dowie się w policji.

Po kilku minutach na salę wkroczyło jeszcze dwóch cywilnych agentów oraz jeden w mundurze S. S. w towarzystwie których p. Laskowski zmuszony był udać się do komisariatu policji.

P. Laskowskiego osadzono w areszcie śledczym w Bytomiu, gdzie dotąd nie został przesłuchany.

Zona zaaresztowanego, przebywająca w Katowicach, dowiedziała się o losie swego męża dopiero w niedzielę. Władze polskie rozpoczęły interwencję. Sprawą zajęło się Ministerstwo spraw zagranicznych, które przez ambasadora Lipskiego ma interwenjować u rządu Rzeszy.

Aresztowanie p. majora Ludygi-Laskowskiego, który w czasie powstań śląskich odgrywał poważną rolę, jest ze strony Niemców wyraźnym bezprawiem. Posadzają go rzekomo o uprawianie szpiegostwa, co jest li tylko pretekstem ze strony Niemców, bowiem p. Ludyga - Laskowski, jako major rezerwy, oddał się pracy kupieckiej i znany był w tych sferach, nigdy zaś natomiast nie interesowały go sprawy polityczne, a co dopiero szpiegowskie. Widocznie Niemcy chcą go wymienić za jakąś niemiecką „grubą rybę”, przesiedlając go w polskim więzieniu.

Przyszłość naszej inteligencji

Szybkie zagęszczanie się naszej ludności wysuwa wogóle na front naszej polityki pytanie: jak dać pracę tym młodym, których ciągle przybywa? Najgorzej bowiem przedstawia się sprawa właśnie z młodymi inteligentami.

Rolnicy mogą ostatecznie dzielić ziemię na coraz drobniejsze działki: nędzne to wprawdzie, ale bądź co bądź jeszcze — życie. Można zresztą osadzać nadmiar ludności wiejskiej w tych częściach państwa, gdzie jeszcze na wsi jest dość przestrzeni: na wschodzie, a także w województwach zachodnich. Przemysł wreszcie i miasta stanowią naturalną kłapę bezpieczeństwa, przez którą uchodzi ze wsi wszystko, co w jej obrębie nie znajduje pracy.

Nawet kryzys, jaki w tej chwili gnębi miasto i przemysł, ma również swoje sposoby samoleczenia. Bardzo ciekawym przykładem jest fakt, że kiedy w ostatnich dwóch latach ilość robotników fabrycznych zmniejszyła się o 100 tysięcy, to równocześnie w stanie rzemieślniczym przybyło 40 tysięcy pracujących. A zatem zredukowani z przemysłu kowale, stolarze, ślusarze i t. p. przechodzą do pracy w warsztatach rzemieślniczych i te małe warsztaty, mimo kryzysu, wykazują jednak większą żywotność i odporność od załamujących się wielkich kolosów.

Ale co mają robić inteligenci, jeśli nie posiadają żadnego oparcia na wsi, aby przynajmniej móc wegetować, a w mieście nie znajdują pracy? Są balastem, obciążającym swoje — i tak już ledwie dychające — rodziny, a jeśli rodziny nie mają, spadają do najniższych warstw bezdomnego proletariatu i są szczęśliwi, gdy dostaną choćby najprostszą pracę fizyczną. Ale po co się w takim razie kształcić? Czy nie lepiej pozamykać szkoły i oszczędzić sporych wydatków?

Absurdalny wniosek — oczywiście. Ale co robić? Bo przecież mamy już w tej chwili ćwierć miliona inteligentów bez pracy, a jeśli dalej tak pójdzie, liczba ich wzrośnie w najbliższym dziesięcioleciu do 400—500 tysięcy!

Ograniczenie dopływu młodzieży do szkół średnich, na którą to drogę wstąpiła niestety polityka rządu, jest wyraźnym cofaniem się naszego rozwoju narodowego. Pozatem zaś nawet i ten środek nie rozwiąże kwestii, gdyż ogół naszych bezrobotnych inteligentów to ludzie w wieku młodym, mający przed sobą jeszcze 40, 50, a conajmniej 20 lat życia. Cóż zrobić z tą masą?

Emigracja... Niewątpliwie, emigrację inteligencji trzeba raz wreszcie pchnąć z miejsca.

Poruszone niedawno w prasie możliwości zatrudnienia pewnej części polskich fachowców jako „speców” w Sowietach, sporo mogłoby także wsiąknąć w naszą emigrację, wśród której inteligentów jest brak wyraźny. Ale są to możliwości, zwłaszcza w dzisiejszych warunkach, mocno ograniczone.

A więc zakaz zajmowania przez jedną osobę więcej stanowisk? Cóż kiedy żadne zakazy nie pomogą, skoro praca umysłowa jest dziś nógó! wynagradzana tak marnie, że niemal każdy musi łączyć po kilka zajęć.

Radykalnem lekarstwem może być tylko takie polepszenie zarobków, aby łapanie „kilku srok” stało się zbędnym — bo nikt przecież chętnie nie zaprzęga się do harówki po 12 i więcej godzin dziennie.

Pierwsza rozprawa o zajścia NA PODHALU.

Sąd okręgowy w Nowym Sączu wyznaczył na 1 stycznia pierwszą rozprawę o zajścia górali z policją, do jakich doszło we wrześniu z okazji wieców Stronnictwa Ludowego. Na ławie oskarżonych zasiadnie 15-tu zórali.

Otóż tu leży sedno sprawy. Stanowisk dla pracowników umysłowych byłoby w Polsce dość, aby nimi obdzielić jeśli nie wszystkich, to przynajmniej potężną większość. Ale póki te stanowiska płatne są w ten sposób, że z nich wyżyć nie można, póty musi kryzys inteligencji nie tylko trwać, ale coraz bardziej się pogłębiać.

WYROK W PROCESIE LIPSKIM.

Oskarżeni w pierwszym rzędzie (od lewej): Torgler, Van der Lubbe i Dymitrow oraz Tanew i Popow (w drugim rzędzie) podczas odczytywania wyroku w procesie o podpalenie Reichstagu.

MOWA WIGILIJNA

Ojca św. do kardynałów.

W ub. sobotę rano w Watykanie kardynałowie złożyli Ojcu św. życzenia świąteczne, przyczem przemawiał dziekan Świętego Kolegium kardynał Granito di Belmonte, który wspominał o pociechach duchowych Roku Świętego i podkreślił zdumiewającą aktywność oraz nieustraszoną działalność Ojca chrześcijaństwa ujawnioną w wielkich ceremoniach jubileuszowych i niezliczonych zatrudnieniach, związanych z kierownictwem Kościoła powszechnego. Mowę swoją kardynał — dziekan zakończył wzruszającymi swą serdecznością życzeniami dla Namiestnika Chrystusowego.

Odpowiadając na te życzenia, Papież dał wyraz wdzięczności wobec Boga za to niezwykle przyjęcie, z jakim spotkało się w świecie całym Jego wezwanie do uczczenia Jubileuszu Odkupienia. Zaznaczywszy następnie, że błędne było rozpoznać wszędzie przekonanie, iż wigilijne słowa papieskie będą miały charakter wielkiej, doniosłej mowy, Pius XI dodał, że nie wygłosi ani wielkiej, ani małej mowy, lecz tylko rodzinne przemówienie o dwu sprawach, które najbardziej zwracają na siebie uwagę w tej chwili, tj. o sterylizacji i o ogólnym zamieszaniu w stosunkach światowych. W

kwestji sterylizacji Święte Oficjum ogłosiło dekret z 1931 r., a odpowiedziałym prefektem tej Kongregacji jest sam Papież. W roku 1930 Ojciec św. ogłosił encyklikę „Casti Connubii”, tak radośnie przyjętą przez cały świat. Te dwa dokumenty wskazują wszystkim wiernym i wszystkim kapłanom, co należy sądzić o tem zarządzeniu i jak pouczać o niem. Co się dotyczy ogólnego powiększenia stosunków światowych, to Papież przypomniał słowa Napoleona, który, zapytany, co jest najbardziej niezbędne do prowadzenia wojny, odrzekł: pieniądze. Zapytany po raz drugi, powiedział — pieniądze. Nabywany wreszcie po raz trzeci — dodał: pieniądze. Podobnie Papież wobec tych przeciwności, powikłań i próżnych wysiłków, by przywrócić światu pokój, może powiedzieć: konieczna jest modlitwa, jeszcze raz modlitwa, zawsze modlitwa. Tak czyni zawsze Papież i ufa, że tak czynią wszyscy wierni, okazując posłuszeństwo nakazowi Zbawiciela, który powiedział: „Oporet semper orare nunquam deficere”. (Należy zawsze modlić się, nigdy nie rozpaczać).

Przemówienie swoje Ojciec św. zakończył udzieleniem błogosławieństwa apostolskiego zebrany.

Niemcy nie będą płacić.

Biuro Wolffa donosi, że prezydent Banku Rzeszy, dr. Schacht, wygłosił w Niemieckiej Izbie handlowej w Bazylei odczyt, w którym na wstępie podkreślił wybitne kurczenie się obrotów handlu światowego, które to obroty od r. 1920 do 1932 spadły prawie o 60%, tj. znacznie poniżej poziomu obrotów handlowych z czasów przedwojennych.

Dopóki nie nastąpi całkowite przeobrażenie w gospodarce światowej i polityce — mówił dr. Schacht — dopóty Niemcy nie będą mogli płacić procentów od pożyczek zagranicznych w dotychczasowej wysokości. Możliwości konwersyjne są obecnie wykluczone. Stopa procentowa w Niemczech jest dwa razy tak wysoka, jak w Anglii lub Szwajcarii.

Przez prowadzenie moratorium trans-

feru, Niemcy wykonały wszystko, co powinny i mogły wykonać. Długu handlu światowego w ostatnich miesiącach — zdaniem dr. Schachta — niezbicie wskazują, że Niemcy w czasie najbliższych 6-ciu miesięcy nie będą w możności, jak dotychczas, przekazywać 50% należności transferowych.

Międzynarodowe zadłużenie Rzeszy, które obecnie wynosi 220 miliardów marek, może doprowadzić gospodarkę światową do upadku. Dzisiejsze położenie — mówił dr. Schacht — wymaga, aby wierzyciele w imię słusznego porządku rzeczy i we własnym dobrze zrozumianym interesie, zajęli stanowiska jak najdalej idące na ręce dłużnikom w spłacie ich zobowiązań międzynarodowych. Wierzyciele i dłużnicy powinni współ-

Kupiec sprawdza pieniądze

— sprawdzaj i Ty markę żarówki, którą kupujesz. Tylko światowej sławy marka daje gwarancję minimalnego zużycia prądu i dużej wydajności światła — żądaj więc tylko żarówek

TUNGSRAM

działać, celem stworzenia lepszej koniunktury gospodarczej. Jeśli wierzy iele pójda na rękę dłużnikom, wówczas możliwym jest — zakończył dr. Schacht — znalezienie wspólnego punktu wyjścia na drodze do przyszłej gospodarki i polityki.

Nowe rozporządzenie O WYBORACH DO SAMORZĄDU.

Minister spraw wewnętrznych wydał nowe rozporządzenie, dotyczące wykonaniu ustawy o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego.

Rozporządzenie to przewiduje, że wybranym do wydziału powiatowego może być każdy obywatel, który ukończył lat 30 i zamieszkuje na obszarze danego powiatowego związku samorządowego, — przyczem władza językiem polskim, oraz posiada praktyczne przygotowanie. Jako warunek przygotowania praktycznego wymienione jest sprawowanie przez 3 lata mandatu członka organu samorządowego, bądź też mandat posła lub senatora.

Dla oceny wykształcenia i kwalifikacji członków samorządu przewiduje rozporządzenie możliwość powoływania specjalnych komisji, które przeprowadzać będą egzamin praktyczny. Egzamin praktyczny na kandydata prezydenta miasta i wiceprezydenta miasta Warszawy, odbywa się przed specjalną komisją egzaminacyjną, powołaną w razie potrzeby przez ministra spraw wewnętrznych.

W dziedzinie uposażeń rozporządzenie przewiduje, że rady miejskie obowiązane są pensje burmistrzów, prezydentów, oraz zawodowych wiceburmistrzów, ustalić przed dokonaniem ich wyboru.

Zamordowanie arcybiskupa W CZASIE NABOŻEŃSTWA WIGILIJNEGO.

Z Nowego Jorku nadeszła wiadomość o morderstwie, którego ofiarą padł w Noc Wigilijną prymas kościoła katolicko-ormiańskiego w Ameryce, arc. Touryan.

Gdy w czasie nabożeństwa wigilijnego arcybiskup Touryan prowadził procesję do ołtarza, z tłumu, wypełniającego kościół, wyskoczyło nagle 4-ch osobników, którzy z wielkimi nożami rzeźnickimi rzucili się na arcybiskupa i zaczęli go. Wszystkich czterech morderców zatrzymano. Okazali się oni Ormianami. Jako powód morderstwa podają, że będąc nacjonalistami ormiańskimi, uważali działalność arcybiskupa Touryana, który opowiedział się za sowiecką republiką Ormiańską, za zgubną dla interesów niepodległości Armenii.

Arcybiskup Touryan przybył z Armenii do Ameryki już po przewrocie bolszewickim i był przez część emigracji ormiańskiej w Ameryce gwałtownie zwalczany, jako zwolennik sowieckiej polityki narodowościowej.

Szałeństwa rasizmu MAŁŻEŃSTWA MIESZANE W NIEMCZECH.

Według doniesień prasy, sprawa u nieważnienia t. zw. „małżeństw mieszanych” w Niemczech rozstrzygnięta zostanie w sensie pozytywnym. Precedensem do tego jest orzeczenie jakie ostatnio wydał jeden z sądów niemieckich w procesie o rozwiązanie małżeństwa, zawartego między narodowym socjalistą a żydówką, uznając słusność argumentu, iż przynależność rasowa należy do cech osobistych człowieka. W motywach do wyroku sąd podkreślił, że ze względu na charakter etyczny instytucji małżeństwa, małżonek-aryjczyk nie wchodziłby w związek z przedstawicielką rasy obcej, a nawet wrogią, gdyby o tem wiedział. Przytem orzeczenie stwierdza, że zgłoszenie skargi nastąpiło w terminie prekluzyjnym, mimo kilkuletniego trwania małżeństwa.

REPORTAŻ

RODZINA

ARTRETYK jest inwalidą

Oklowych opowiadań o sierocy do-
li nie trzeba dawać do czytania dzie-
ciom, które nie są naprawdę sierotami,
ale za to ojciec jest od kilku lat bezro-
botny, a ona idą do szkoły głodne i
boje.

Kiedy stanąłem w któryś wieczór tuż
przed świętami przed okazałym gma-
chem zakładu wychowawczego im. ks.
Markefki w Bogucicach, to nie mogłem
się oprzeć natrętniej myśli, że może to
nie jest tak źle być sierotą, jeżeli za to
można mieszkać w tym wielkim, poważ-
nie, żeby nie powiedzieć majestatycznie
wyglądającym domu, a nie w wilgotnej
norze przy boku chorej matki i może
pijanego ojca.

W zakładzie urządzono w ten wieczór
uroczystość gwiazdkową. Wypadało na
nią iść, choć to już ślask i choć mogło
to wywołać zdziwienie wśród sióstr ze
zgrupowania św. Jadwigi, że się komuś
z Sosnowca zechciało przybyć na skrom-
ną uroczystość zakładową. Trzeba jed-
nak było tak zrobić, bo jeżeli się swego
czasu pisało o miejskim domu niemowląt
na Pekinie, to teraz trzeba napisać o
domu wychowawczym w Bogucicach,
który jest następnym etapem sieroty sosno-
wieckiej, dzieci miasta. Na uroczystości
w Bogucicach były też obecne osoby ur-
zędowe z magistratu, którym kiedyś jak
kiedy, ale właśnie w takich okazjach jak
bogucińska bardzo jest do twarzy za-
szczytny tytuł ojców miasta.

I tak rzeczywiście było, że dzieci sos-
nowieckie, a jest ich w Bogucicach 68
na około dwustu wszystkich wychowan-
ków, zwracali się do gości z Sosnowca
z uśmiechem przekonaniem, że wszystko, co
ich dotyczy, musi nas ogromnie intere-
sować.

Niejedno z dzieci poznawało „pana do-
ktora” z domu niemowląt, a co poniektó-
ry ojciec miasta pamiętał imię tego i o-
wego pupila magistrackiego.

Dwie części uroczystości odbyły się
na obszernej sali, posiadającej scenę.
Chór dzieci śpiewał koledy, deklamowa-
no, a potem przysła kolej na „Jaseł-
ka”, w których dziesiątka prosi Jezuska,
żeby „do polskich uśmiechnął się dzie-
ci” i w których jest taka scena, że mło-
dy zuch z amarantową chorągwią i
Orłem Białym na niej powiada rezolut-
nie:

Do ślobka Twego

Niosą Ci dzieci Orła Białego.

Mowa dzieci brzmi twardo, po ślasku,
nie to właśnie nadaje przedstawieniu u-
rok prostoty i szczerości.

Siostry Jadwizanki, zapobiegliwe i
gorliwe wychowawczynie, z dumą pa-
trzą na popis dzieci i z zapałem infor-
mują o każdym z nich.

Dzieci od piątego do czternastego ro-
ku życia wychowują się w zakładzie.
Tu jest ich dom, rodzina i szkoła, a po-
tem chłopcy idą do terminu, do wyż-
szych szkół, albo otrzymują posadę,
żniwczęta zaś w dalszym ciągu uczą się
w zakładzie gospodarstwa domowego.
Zakład czuwa nad młodzieżą, będącą już
poza jego obrębem, aż do jej pełnolet-
ności, a i potem jeszcze przybywają do
Bogucic dawni wychowankowie z żona-
mi i dziećmi, aby odwiedzić swój dom
rodzinny, co wcale nie jest rzeczą nie-
zwyczajną, bo zakład istnieje już od roku
1868 i przez 76 lat swego istnienia zdo-
łał wypuścić w świat tysiące młodzieży.
Założony przez proboszcza bogucińskiego
ks. Markefkę, a następnie rozszerzony
przez następcę założyciela ks. Sko-
wronka, obecnie zakład jest pod opie-
ką teraźniejszego proboszcza w Bogu-
cicach ks. Ściągły.

Siostry Jadwizanki, których ciemne
suknie zakonne i fioletowe welony są
widoczne wszędzie, gdzie trzeba zapro-
wadzić porządek wśród świątecznie na-
strojonej dzieci, oprowadzały nas
po salach zakładu. Higiena i ład wi-
doczne są na każdym kroku. Obszerne
sypialnie, widne sale do nauki, zabaw i
zajęć praktycznych i to, że każde dzie-
cko ma osobną miednicę do mycia, ręcz-
nik, grzebię i szczoteczkę do zębów, że
dzieci są czysto ubrane i starannie ostrzy-
żone — to wszystko zastanawia i budzi
czujność ojców już nie miasta, ale oj-
ców dzieci, które, mimo pięcioletniej za-
możności rodziców, nie mają możliwości
przepędzenia dzieciństwa w takich pra-
wdziwie kulturalnych warunkach. Na
dobitek rozdawano dzieciom podarunki

gwiazdkowe, co było najważniejszą czę-
ścią uroczystości. W kilku salach w każ-
dej dla innej grupy wychowanków na
długich stołach ustawiono podarunki, o-
patrzono nazwiskami obdarowanych.
Przeło rozdawnictwo podarunków odby-
ło się szybko i składnie. Dzieci były ob-
darowane hojnie: każde z nich dostało
wcale imponującą górę pierników, cu-
kierków, jabłek i orzechów, a ponadto
w zależności od wieku i płci: trąbki, bę-
bny, tałki, ubranka i zabawki najprzeróż-
niejsze.

Kiedy później toczyła się rozmowa o
zakładzie, ktoś ze starszych i poważnych
osób ze Śląska powiedział:

— Kiedyś był mały, tom na Dzieciąt-
ko nie dostawał tyle różności, co te dzie-
ci, tylko pamiętam, że było jedno jabł-
ko, jeden cukierek, a na wierzchu był
bat...

Przyjęto to miłe wspomnienie śmie-
chem, ale właśnie w tem jednym zdaniu
odbija się z całą wyrazistością różnica
między domem ojca i matki a najwzoro-
wiej nawet prowadzonym zakładem wy-
chowawczym. Gdyby dzieci w jakim-
kolwiek zakładzie otrzymywały „na
Dzieciątko” prócz jabłek i cukierków
także i bat, to rozdzielalibyśmy zapew-
nie szaty z oburzenia. A w domu u matki
można i to nie boli i o tem się po tatach
wspomina z uśmiechem i tliłością.

— Bo, proszę pana, najważniejszą rze-
czą jest, by dziecko miało do swego wy-
chowawcy zaufanie. Matce, choćby zło-
nicy, dziecko ufa, a wychowawczynię ob-
cą, choćby najidealniej pojmującą
swoje obowiązki, zawsze podświadomie
podejrzewa o niesprawiedliwość. W każ-
dym zakładzie wychowawczym dziecko
uczy się upominania o swoją porcję. Ta
porcja to nie tylko jedzenie, to jest także
dzień podzielony systematycznie według
zgóry ułożonego planu. I nie dzień tylko,
ale całe życie dziecka mija według tego
planu. W życiu tem niema żadnych nie-
spodzianek, żadnych nadzwyczajności,

których bajna fantazja dziecka potrafi
się dopatrzeć nawet w rzeczy najpow-
szedniejszej, o ile się z nią styka poraz
pierwszy. Wszystkie zmartwienia i na-
dości ludzi starszych obce są wychowa-
nkowi zakładu, dlatego to, jakże często
długo jeszcze po wejściu w świat czują
się obco między ludźmi.

— Więc jednak rodziny nikt nie za-
stąpi.

— Nikt i nie. Jeżeli społeczeństwa bu-
dują dla sierot wspanialsze zakłady wy-
chowawcze i dają obfitsze podarunki niż
dzieciom, które się wychowują u rodzi-
ców, to jest to nie innego, tylko chęć
chociażby tylko częściowego pomniejsze-
nia psychicznej niedoli sieroctwa, co
często przeistacza się w duchowe kalec-
two człowieka dojrzałego.

W łagodnych oczach siostry Jadwizan-
ki można się było dopatrzeć przykrości,
którą mogła jej sprawić taka opinia o
wychowywaniu sierot. Ale przypomnia-
ło mi się przytem stare, naiwne opowia-
danie, w którym syn tłumaczy mamusi,
że ona w żaden sposób nie może go ko-
chać tak, jak on ją, bo przecież on ma
tylko jedną mamusię, a ona ma jego i
jego siostrzyczkę, więc musi dzielić mi-
łość na dwoje swych dzieci.

A cóż dopiero mówić o siostrach Ja-
dwizankach, które muszą co wieczór
dwieście główek ułożyć do snu?

Trzeba mieć dobre i cierpliwe serce,
a jeżeli kto z takim sercem spełnia bez
rozgłosu najszczytniejszą misję na ziemi
opiekowania się sierotami, ten potrafi
nawet w tych nieco surowych i onie-
śmielających murach zakładu wycho-
wawczego rozpaść ogień, przy którym
się piersi dzieci ogrzeją tak, jak w domu
matki.

Taki ogień jest potrzebny, bo go ma
wystarczyć na całe życie, w którym jest
czasem zimno, a chłód niechęci ludz-
kiej mrozi największe zapęły miłości.
K. C-rk.

KRONIKA ZAGŁĘBIA

KALENDARZYK.

28

Czwartek

Dziś Młodzianków

Jutro Tomasza B.

Wschód słońca 7 m. 42.

Zachód „ 15 m. 43.

Kinoteatry w Zagłębiu

dziś wyświetlają:

SOSNOWIEC

ZAGŁĘBIE: Zabawka.

PALACE: General Czerw.

EDEN: Hrabia Zarow.

BEDZIN

NOWOSI: Śpięć w masce.

ŚWIATOWID: Martwy dom.

APOLLO: W Cieniu Krzyża.

DĄBROWA

WANDA: 7 dni szczęścia.

ARS: „Dzieje grzechu”.

ZAWIERCIE

STELLA: Mitytacja miłości.

× ZAMIAST ŻYCZEŃ ŚWIĄTECZ-
NYCH I NOWOROCZNYCH wpłacili
do Komitetu dożywiania dzieci w szko-
łach w Sosnowcu: W. Wasilewski zł. 15,
Adam Jędrzejewski zł. 10, Hotel „Wi-
ktorja” zł. 10.

× CHOINKA W SZKOLE IM. KR. JA-
DWIGI. Staraniem samorządu uczenie
szkoły handlowej żeńskiej im. Kr. Ja-
dwigi w Sosnowcu odbędzie się dzisiaj
o godz. 15 w lokalu szkoły przy ul. Zy-
gmunt 7 choinka dla zaproszonych naj-
biedniejszych dzieci.

× KONFERENCJA HARCISTRZÓW
ZHP. W dniach od 2 do 4 stycznia 1934
r. odbędzie się w harcerskiej szkole in-
struktorskiej na Buczu (Górnym Śląsku)
konferencja wszystkich harcmistrzów
Związku harcerstwa polskiego. Na kon-
ferencji omawiane będą najaktualniej-
sze problemy harcerskie.

Teatr miejski w Sosnowcu

Dziś w czwartek po cenach niższych te-
atr miejski w Sosnowcu daje doskonałą fa-
rsę francuską Tristana Bernarda pt. „Kawia-
renka”. Świetny humor, doskonałe sytuacje
komiczne, niesfrabliwy dowcip, oraz wspa-
niała gra aktorów, składają się na całość,
która wroży tej świetnej farsie dalsze po-
wodzenie. W rolach głównych występują:
pp. Arciszewska, Sobotkowska, oraz pp. Da-
browski, Orliński i inni. Ceny miejsc od 50
gr. do zł. 2.80. Gmach teatru dobrze ogrzany.
Przedprzedaż biletów w firmie p. W. Cze-
chowskiego.

REPERTUAR

Czwartek dnia 28 bm. o godz. 20.15 „Ka-
wienka” po cenach niższych. Ceny miejsc
od 50 gr. do zł. 2.80.

Piątek dnia 29 bm. o godz. 20.15 „Codzien-
nie o piątek”. Ceny miejsc 50 gr. i 1 zł.

Teatr Polski w Katowicach

Czwartek 28 bm. — Betleem Polskie.
Sobota 30 bm. — „Trójka hultajska” (pre-
mjera).

Niedziela 31 grudnia — Betleem Polskie.

Niedziela 31 bm. — Trójka hultajska.

Niedziela 31 bm. — godz. 25 — Tili-Bom
wielka rewja Sylwestrowa.

Starostwo grodzkie W SOSNOWCU.

Jak niedawno nadmienialiśmy, od No-
wego Roku miało być otwarte w So-
snowcu starostwo grodzkie i na siedzibę
nowego urzędu wynajęty został lokal w
domu sukc. Malinowskiego przy zbiegu
ul. Piłsudskiego i Debliańskiej.

Tymczasem powstały pewne trudności
natury technicznej, jak również władze
zwierzchnie nie załatwiły jeszcze kwe-
stji mianowania urzędników nowego sta-
rostwa i w związku z tem sprawa otwar-
cia starostwa grodzkiego uległa przesu-
nieniu.

Dotychczas termin ten nie jest jeszcze
wiadomy i podług przypuszczeń otwar-
cie starostwa nastąpi prawdopodobnie
od dnia 1 lutego 1934 roku.

bo dolegliwości artretyczno-reumatyczne, ja-
ko wynik przesylenia organizmu kwasem
moczowym oraz powstałe na tem tle stany
zapalne powodują bóle, zniekształcają sta-
wy, utrudniają ruchy, powodują stopniowo
utrata zdolności do pracy i prowadzą wre-
szcie do kalectwa.

Tylko ziola Magistra Wolskiego „Reumo-
sa” zawierające Schin-Schen niezmiernie
rzadką roślinę chińską dają w krótkim cza-
sie skuteczne wyniki w cierpieniach artre-
tycznych, reumatycznych i bólach ischiasu
i stanowią najracjonalniejsze leczenie.

Ziola ze znak. ochr. „REUMOSA”

Do nabycia w aptekach, składach aptecz-
nych, drogeriach lub w wytwórni: Magister
Wolski, Warszawa, Ziola 14.
Objaśniające broszury wysyłamy bezplat-
nie. 7204

W sprawie czasu pracy W ZAKŁADACH LECZNICZYCH.

Z dniem 1 stycznia 1934 r. wchodzi w
życie rozporządzenie ministra opieki spo-
łecznej, wydane w porozumieniu z mi-
nistrami spraw wewnętrznych, spraw
wojskowych, sprawiedliwości oraz wy-
znań religijnych i oświecenia publicznego
go w sprawie czasu pracy osób, zatrud-
nionych w zakładach leczniczych.

Postanowienia tego rozporządzenia do-
tyczą pielęgniarzy chorych, oraz służby
oddziałowej, której praca polega na do-
borze i opiece nad chorymi.

Czas pracy tych osób nie może prze-
kraczać 10 godzin na dobę, oraz 60 go-
dzin na tydzień. W godzinach pracy po-
winien być wyznaczony czas na posiłek.
Przy pracy na zmiany przesuwanie
zmian powinno następować nie rzadziej
niż co 7 dni. Pracy, nieprzekraczającej
wymienionych norm, nie uważa się za
pracę nadliczbową.

Pracownicy, zatrudnieni w niedzielę i
święta, powinni otrzymać wzamian wol-
ny dzień w tygodniu.

Taksa notarialna PRZY LICYTACJACH NIERUCHOMOŚCI.

Minister sprawiedliwości ogłosił w po-
rozumieniu z ministrem skarbu rozpo-
rządzenie o taksie notariuszów, prowa-
dzących licytacje nieruchomości egze-
kucyjnych przez niektóre towarzystwa
kredytowe ziemskie i miejskie oraz ban-
ki hipoteczne.

Za przeprowadzenie licytacji otrzymu-
je notariusz od instytucji wynagrodze-
nie od sumy nabycia w stosunku nastę-
pującym: przy cenie nabycia do 1000 zł.
— 8 zł., od nadwyżki za każde rozpoczę-
te 1000 zł. — 5 zł. Przy cenie nabycia
ponad 5000 zł. 10.000 zł. — za pierwsze
5000 zł. otrzymuje notariusz 20 zł., a za
dalsze rozpoczęte 1000 zł. — 2 zł. Przy
cenie nabycia ponad 10.000 zł. do 100.000
zł. otrzymuje notariusz za pierwsze 10
tys. zł. — 30 zł., od nadwyżki zaś za ka-
żde rozpoczęte 1000 zł. — 1 zł. Przy ce-
nie nabycia ponad 100.000 zł. otrzymuje
notariusz za pierwsze 100.000 zł. — 120
zł., od nadwyżki za każde rozpoczęte
10.000 zł. — 5 zł.

Wrazie odstąpienia od przeprowadze-
nia licytacji z powodu zapłaty lub z in-
nych przyczyn, notariusz otrzymuje od
instytucji za sporządzenie protokołu po-
łowę ustanowionego wynagrodzenia, nie
więcej jednak niż 30 zł. Wynagrodzenie
nie należy się notariuszowi, jeżeli insty-
tucja we właściwym czasie zawiadomiła
go o odwołaniu terminu licytacji.

KOMUNIKATY

— INSPEKTOR SZKOLNY OBWODU SO-
SNOWIECKIEGO podaje do wiadomości
zainteresowanym, że z powodu przenoszenia
biura inspektora do nowego lokalu przy
ul. Prez. Mościckiego 37 III p., kancelarja
inspektoratu w dniach 28 i 29 bm. nie bę-
dzie czynną i nie będzie mogła załatwiać in-
teresantów.

— ZARZĄD KOŁA SEKCJI EMERYTÓW W
SOSNOWCU komunikuje, że dnia 31 grudnia
r.b. o godz. 2 popoł. w lokalu Związku na
ul. 3-go Maja nr. 14 odbędzie się zebranie
w ważnej sprawie. Wrazie nieprzybycia na
ten czas potrzebnej ilości członków nastę-
pne zebranie odbędzie się za godzinę, t. j.
o godz. 3 popołudniu bez względu na ilość
członków zebranie będzie pełnomocne.

— „BETLEEM POLSKIE”. Dom wychowaw-
czy dla chłopców oraz dom sierot dla dzie-
wcząt chrześcijańskiego Tow. dobroczynno-
ści w Sosnowcu odegrały poraż trzeci Be-
tleem Polskie L. Rydla w sali teatralnej
przy kościółku (ul. 3 Maja 20) w czwartek,
t. j. dnia 28 bm. o godz. 7 wiecz. Nowe de-
koracje, nowe kostiumy, tańce i śpiewy

Wieczór Sylwestrowy

W TEATRZE MIEJSKIM.

W dniu 31 bm. w wieczór Sylwestrowy zespół artystów teatru miejskiego w Sosnowcu urządza wesołą pieśni-tańca i humoru w 18 obrazach. Udział bierze cały zespół oraz ulubienica publiczności doskonała wodewilistka Marja Stróżyńska.

Początek przedstawień: I — godz. 10 wiecz., II — godz. 11.30 wiecz.

Nasze koleje

W OKRESIE ŚWIĄTECZNYM.

Jak wykazują dane statystyczne, zarówno ruch osobowy, jak i towarowy na kolejach naszych systematycznie się zmniejsza i w związku z tem należałoby sądzić, że koleje będą wykazywały większą dbałość o interesy podróżnych, co ściśle się wiąże z interesami przedsiębiorstwa kolejowego.

Tymczasem jest odwrotnie, o czym świadczył ostatnio choćby świąteczny ruch osobowy na kolejach. Przecież wiadomo było, że w okresie świąt zawsze ruch osobowy znacznie się zwiększa, czemu łatwo zaradzić przez uruchomienie pociągów dodatkowych, lub też powiększenie składu pociągów, sprawę tę jednak bagatelizowano i w rezultacie pociągi przypominały czasy powojenne, kiedy to podróżni jeździli na stopniach i zdezakach. Nawet pociągi pociągowe były tak przepełnione, że podróżni wśród nieprawdopodobnego ścisła i tłoku, odbywali podróż z Warszawy do Zakładu, stojąc w korytarzach wagonów, a przecież każdy z nich za tak wysoką opłatę miał prawo do otrzymania miejsc siedzącego.

Wszak koleje nasze, ilekroć zaszła tego potrzeba, zawsze wykazywały dużą sprawność i dobrą organizację ruchu kolejowego, to też i wzmożony ruch świąteczny łatwo było unormować i nie przeważać pozorów bagatelizowania czy lekceważenia podróżnych. Takie braki niedociągnięcia bezwzględnie nie powinny mieć miejsca, bowiem w interesie kolei leży, aby ludzi nie zrażać do korzystania z komunikacji kolejowej i aby zmniejszać skarg i narzekania na nieporządek kolejowy.

Aresztowanie włamywacza

NIJEDNOKROTNIJE JUŻ KARANEGO

W pierwszy dzień ub. świąt nieznamy osobnik włamał się do sklepu firmy „Trójkąt w kole” w Dąbrowie (Sobieskiego 25), skąd skradł 25 kg. wełny, wartości 700 zł.

Złodzieja zauważyli przechodnie i ustraszili go zatrzymać. Włamywacz zdołał zbiec, porzucając łup na ulicy.

Zawiadomiona o włamaniu policja tego samego dnia jeszcze złodzieja aresztowała. Okazał się nim karany już niejednokrotnie za kradzieże Tomasz Mańczyk z Będzina. Podczas dochodzenia ustalono, że Mańczyk dokonał również w tym samym sklepie kradzieży wełny w nocy z 7 na 8 bm.

Aresztowanego przekazano do dyspozycji władz sądowych.

O UPORZĄDKOWANIE PRZEJŚCIA.

Ludność Starego i Nowego SIELCA, Konstantynowa oraz Śródułi, celem skrócenia drogi do Sosnowca, zaraz za mostem przy ul. Wawel skręca na lewo i ścieżką nad brzegiem Przemszy dostaje się przez hałdy do śródmieścia. Droga ta istnieje od niepamiętnych czasów i zdobyła pewne prawa, czy też było może projektowane przeprowadzenie w tem miejscu ulicy, dość, że zarówno teren cerkwi, jak i sąsiednich posesyj nie dochodzi do samej rzeki, lecz pozostawiono pewną przestrzeń na przejście. Droga ta jest bardzo ruchliwa, lecz jako całkiem prywatna pozostawiona jest własnemu losowi, nie też dziwnego, że potworzyły się tam dziury i wyboje, niebezpieczne dla przechodni.

Z uwagi na to, iż Magistrat projektuje ułożyć drogę z drugiej strony cerkwi, prowadzącą od ul. 3 Maja do ul. Małachowskiego, należałoby również zająć się uporządkowaniem wspomnianej drogi, ewentualnie zagrozić przejście od ul. Wawel, ze względu na grożące przechodniom niebezpieczeństwo.

NIESZCZĘŚLIWE WYPADKI PRZY PRACY. W ub. piątek i sobotę w podziemiach kop. Saturn ulegli wypadkowi górnik Walenty Biernacki oraz pomoc-

nik Antoni Paleczka. Obydwóch w stanie niezagrażającym życiu umieszczono w szpitalu K. Ch. w Czeladzi.

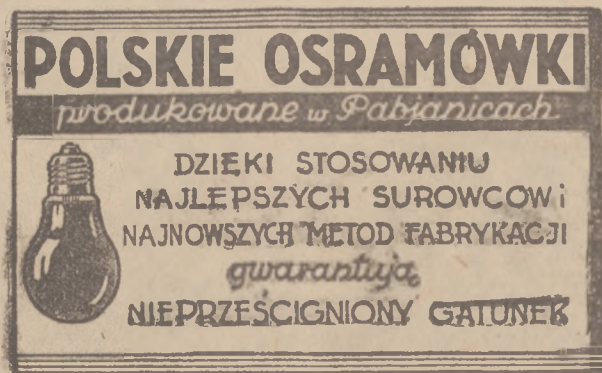
USŁOWANIE SAMOBÓJSTWA. 36-letni Herman Szargiel, zamieszkały w Sosnowcu przy ul. Ostrogóskiej 20, napisał się onegdaj w celu samobójczym e-sencji octowej. Denata przewieziono na kurację do szpitala.

KRADZIEŻE. Ze sklepu szkolnego

bursy im. ks. Raczyńskiego w Sosnowcu (Kalińska 23) skradziono 9 par obuwia i wyroby tytoniowe, wartości 200 zł.

Z mieszkania Poli Goldman w Sosnowcu (Nowa 6) skradziono dwa zegarki, 55 zł. gotówką oraz obligacje pożyczki dolarowej. Poszkodowana ocenia swe straty na 440 zł.

Z mieszkania Juliana Siłuska w Sosnowcu (Staropogońska 35) skradziono garderobę i różne rzeczy, wartości 420 zł.

8553

O pomoc dla akademików

Studentom z Zagłębia grozi relegacja.

Otrzymałmy następującą odezwę: Zarząd akademickiego Koła Zagłębian w Krakowie zwraca się do starszego społeczeństwa Zagłębia Dąbrowskiego z gorącym apelem, aby zechciało pomóc nam w akcji, którą rozpoczynamy w celu zebrania funduszu specjalnego na wpisy dla niezamożnych studentów.

Mianowicie pod protektorem podpisanych poniżej przyjaciół młodzieży postanowiliśmy nawiązać rodzaj łańcucha prasowego.

Wiemy, że obecna sytuacja Zagłębia jest niezmiernie ciężka, wiemy że istnieje niechęć do wszelkiego rodzaju kwest, ale jednocześnie zdajemy sobie sprawę, że jest w Zagłębiu wiele osób, które bez uszczerbku mogą ofiarować kilka lub kilkanaście złotych na jeden z najszczytniejszych celów — na pomoc dla biednej studjującej młodzieży.

Bieda, panująca wśród młodzieży akademickiej, była zawsze przysłówiowa, ale sytuacja, w jakiej się obecnie znajduje przynajmniej połowa studenterji jest straszna i beznadziejna. A młodzież Zagłębia Dąbrowskiego jest o tyle w cięższym położeniu, że rekrutuje się z 60% z niezamożnych rodzin pracowniczych. Dla zobrazowania tego położenia dość powiedzieć, że duży odsetek tej młodzieży przez całe tygodnie nie jada obiadów, a przez kilka dni nie raz nie ma w ustach ciepłej strawy; że studenterja mieszka i uczy się w nieopalanonych mieszkaniach. Bieda młodzieży akademickiej jest tem cięższa, że młodzież ukrywa ją, że wstydzi się zwracać o pomoc i że chce pracować na siebie, a pracy nie ma, bo posad i korepetycyj zupełnie brak.

O biedzie tej wiemy najlepiej my koleżanki i koledzy, gdyż co kilka dni rozpatrujemy setki podań o pożyczki i stypendja obiadowe.

Podania najbardziej potrzebujących musimy, niestety najczęściej odrzucać z powodu braku funduszy

Najważniejszą bolączką w tym roku jest to, że wielu zaawansowanych w studiach kolegom grozi relegacja z uniwersytetu, z powodu niemożności zapłacenia opłat uniwersyteckich.

Wiadomo tylko rodzicom młodzieży studjującej, że od dwóch (2) lat podniesiono opłaty uniwersyteckie więcej niż dwukrotnie. W związku z tem stworzono już dawno w Warszawie i w innych miastach uniwersyteckich komitety wojewódzkie pomocy dla studjującej młodzieży.

Na terenie Krakowa nie uczyniono nic w tym kierunku. My czujemy się w obowiązku ratować kolegów, ale brak nam funduszy. W tym celu inicjujemy na terenie Zagłębia zbiórki na fundusz stypendjalny.

Dalej prowadzić ją będą niżej podpisani przyjaciele młodzieży. Godność członków honorowych komitetu raczyli przyjąć J. W. Pano-wie: zastępca komisarsza Almstaedt redaktor St. Arnold, R. Cholewicki red. Fabrycy, administrator kop. „Czeladź” J. Herdhebut, ks. prob. T. Jankowski, prezydent dyr. J. Kaczkowski, P. Kucharski, J. Krawczyk, Kaz. Kuźniak, dyr. kop. „Czeladź”, P. Markiewicz, dyr. W. Mazur sekretarz W. Narbutt, naczelnik Nawrocki, ks. prob. Niedźwiedzki, ks. prob. Peché, dyr. Piątkowski, ks. kanonik Raczyński, komisarz Rzekowski, prof. dr. W. Wilkosz, St. Wolff, dyr. W. Zillinger.

Za zarząd A. K. Z.

Sekretarz: L. Olszewska.

Prezes: Z. Liszczyk.

Uwaga: Datki na fundusz stypendjalny A. K. Z. prosimy składać do Redakcji „Kurjera Zachodniego” i „Expressu Zagłębia” w Sosnowcu z wezwaniem swoich znajomych do złożenia datku na ten cel, o ile obojście nie trafimy lub nie zdążymy przybyć do J.W.P. ofiarodawców. Codziennie za pośrednictwem dzienników wspomnianych będziemy kwitowali złożone ofiary.

Fałszywe monety srebrne

puszczane w obieg przez dwie kobiety.

W świątecznym numerze donieśliśmy o aresztowaniu w jednym ze sklepów na ulicy Modrzejowskiej w Sosnowcu dwóch elegancko ubranych niewiast, które czyniąc w sklepach sprawunki płaciły fałszywymi monetami pięcio i dwuzłotowymi. Przy zatrzymanych znaleziono jeszcze kilka fałszyfikatów.

Jak się okazuje niewiastami temi były dwie mieszkanki SIELCA Marja Bugajowa i Marja Bigajowa.

Obie niewiasty przekazano do dyspozycji sądziego. Po przesłuchaniu obie zostały wypuszczone przed świętami na wolność, jednakże oddane zostały pod dozór policji.

Wczoraj Bugajowa została powtórnie zatrzymana i przekazana do dyspozycji sądziego śledczego.

Władze śledcze prowadzą nadal dochodzenie, celem ustalenia z jakiego źródła pochodzą fałszyfikaty.

Pokwitowanie OFIAR

złożonych bezpośrednio w Administracji „Kurjera Zachodniego”.

DO DYSK. KS. KAN. RACZYŃSKIEGO. Rodzina Zieleniewskich ku uczczeniu pamięci dr. Zieleniewskiego składa na najbiedniejszych zł. 20 (dwadzieścia).

NA WINCENTYKI W SOSNOWCU: Imż. Ka zimierzostwo Szymański, zamiast życzeń świątecznych i Noworocznych składa na biednych zł. 10 (dziesięć).

Oczywiście na podługę? Schorzenia podagryczne mają jak wiadomo, za przyczynę zaburzenia w przemianie materji, które powstają na tle złego składu krwi. Celem usunięcia z krwi szkodliwych składników stosuje się również tabletki Togał, które ponadto jeszcze wstrzymują nagromadzenie się kwasu moczowego. Togał nie wywiera ubocznego szkodliwego działania. Do nabywania we wszystkich aptekach. Należy jednak zwracać baczną uwagę na oryginalne nieuszkodzone opakowanie. 9627

10-letnie dziewczynki

ZŁODZIEJKAMI.

P. Józef Tajchman w Czeladzi zgłosił zameldowanie w komisariacie o systematycznej kradzieży bielizny, dokonywanej ze strychu.

W wyniku obserwacji stwierdzono, że kradzieży dokonywały 11-letnia Melanja Przybylska i 10-letnia Czesława Kuśmierzówna, zamieszkałe w tymże domu, które przynajmniej się do winy.

W mieszkaniu rodziców wymienionych przeprowadzono rewizję, odnajdując część skradzionych części bielizny. Nieletnie złodziejki staną przed sądem.

PROGRAM RADJOWY

KONCERT PIEŚNI.

W piątek dn. 29 b.m. o godz. 17.10 wystąpią przed mikrofonem rozgłośni warszawskiej artyści: śpiewaczka Zofia Dobrowolska - Pawłowska, oraz tenor Umberto Macnez z bogatym programem pieśni kompozytorów dawnych i nowszych. Na podkreślenie zasługują pieśni stałych mistrzów włoskich w wykonaniu p. Macneza oraz pieśni polskie, które odpiewa p. Zofia Dobrowolska - Pawłowska.

CZWARTEK 28 GRUDNIA 1933 R.

7.00 — Sygnał czasu i koleda. 7.05 — Gimnastyka. 7.20 — Muzyka z płyt. 7.52 — Chwilka gospodarstwa domowego. 11.50 — Wiadomości bieżące. 11.57 — Sygnał czasu. 12.05 — Muzyka. 12.35 — Wiadomości meteorologiczne. 12.38 — II symfonia J. Brahmsa D-dur (płyty). 15.20 — Wiadomości gospodarcze. 15.25 — Wiadomości o eksporcie polskim. 15.30 — Wiadomości gospodarcze. 15.40 — Godzina muzyki lekkiej. 16.40 — „Humor to zdrowie” — wygl. p. Anna Fudakowska. 16.55 — Muzyka. 17.05 — „O muzyce łotewskiej” opowie p. Władysław Burkat. 17.20 — Recital fortepianowy Paula Schuberta. 17.50 — Pogawędka Cioć Heli z dziećmi. 18.00 — Odczyt pt. „15 lat w wywołanem Wilnie” — wygl. Witold Hulewicz. 18.20 — Suchowski pt. „Dzwony” p-g Dickensa. 19.05 — Rozmaitości. 19.10 — Mieczysław Mikula: Feljeton sportowy. 19.20 — Odczyt z Warszawy. 19.40 — Komunikat śniegowy. 19.45 — Wiadomości sportowe ze Śląska. 20.00 — Koncert popularny. 21.00 — Prof. Stanisław Ligoń odpowiada na listy. 21.15 — D. c. koncertu popularnego z Warszawy. 22.00 — Odczyt w języku angielskim pt. „Polska zima” — wygl. p. Ordon (Warszawa). 22.20 — Wiadomości meteorologiczne dla komunikacji lotniczej. 22.25 — Audycja wesoła. (Warszawa). 23.25 — Muzyka tancerna z dancingu „Adria” w Warszawie

JESZCZE JEDNO ZWYCIEŚTWO KRAKOWA.

Trzeci mecz piłkarski reprezentacji Krakowa na zachodzie przyniósł trzecie zwycięstwo! W spotkaniu z reprezentacją polskiej emigracji we Francji — Kraków wygrał w Lille w stosunku 3:1. A więc wyprawa piłkarzy Krakowa na Zachód Europy przynosi same sukcesy. Po zwycięstwie nad nieoficjalnym reprezentacją Belgii i Holandii — dzielni krakowianie odnieśli jeszcze jeden tryumf, mniej może dla zagranicy ważny, ale dla nas ze względów prestiżowych niepozostawiony znaczenia. Zachwiana nieco wyprawa Wisły przed rokami opinia polskiego piłkarstwa została dzięki temu zrehabilitowana w oczach zagranicy i naszej emigracji.

09 MYŚLOWICE — POLICYJNY K. S.

Dzisiaj o godz. 8 wiecz. na torze hokejowym Policyjnego K. S. w Sosnowcu (Aleja) rozegrane zostaną zawody hokejowe o mistrzostwo kl. B. śląskiego okręgu pomiędzy drużyną 09 Myślowice a zespołem gospodarzy. Sędziować będzie p. Wolf.

Z RUCHU WYDAWNICZEGO

CO CZYTAĆ?

Ukazał się numer gwiazdkowy czasopiśma „Co Czytać” poświęcony propagandzie książki polskiej. Numer zawiera mnóstwo dwubarwnych ilustracji, świetny okolicznościowy wiersz Kornela Makuszyńskiego, szereg treściwych recenzji zwłaszcza z dziedziny literatury dla dzieci i młodzieży. Jest to pożyteczny przewodnik, ułatwiający czytelnikowi trudny naogół wybór stosownej książki z pośród mnóstwa wydawnictw gwiazdkowych. „Co Czytać” można otrzymać bezpłatnie w księgarniach Gebethnera i Wolfa i we wszystkich innych.

KRONIKA ZAWIERCIA

× **GWIAZDKA PRACY POLSKIEJ.** Z inicjatywy Pracy Polskiej i przy poparciu organizacji zawodowych w Zawierciu urządzono w dniu 22 bm. wspólny opłatek w lokalu własnym. Piękne przemówienie wygłosił p. Władysław Mysior. O tradycyjnym opłatku mówił następnie p. Zygmunt Wacowski, komendant miejscowej placówki Zw. hallerczyków. Życzenia zebrany imieniem NOK złożyła p. Stephanowa, Stronnicwa narodowego i Pracy Polskiej — p. W. Mysior, Związku hallerczyków — p. Z. Wacowski. Po odśpiewaniu kolend przy zapalanej choince i udekorowanej pięknie szopce łamano się opłatkami. Po skończonej uroczystości rozdano 44 porcje żywności najbardziej potrzebującym członkom bezrobotnym. Na porcję składało się: 2 kg. chleba, 1½ kg. maki pszennej, ½ kg. słoniny, ½ kg. cukru, ½ kg. mięsa wołowego, 2—3 śledzie. Na kupno gwiazdki wydano zł. 162.36. Na sumę tę składały się ofiary następujących osób: E. i J. Stephanowie 10 zł., inż. Dutka 5 zł., J. i A. Pasierbińscy 10 zł., NOK 10 zł., Stron. Nar. 10 zł., Hallerczycy 10 zł., Praca Polska w Zawierciu 17 zł. Zebrane na listy 22 zł. oraz zadeklarowali: Praca Polska — „Flora” zł. 13.36, Huta Bankowa 20 zł., Jowisz 20 i Saturn 15 zł. Tutejszy komitet składa za naszym pośrednictwem wszystkim ofiarodawcom staropolskie Bóg zapłać.

× **ŻŁÓBEK I MAINA.** Staraniem Tow. Piewaczego „Lira” w Zawierciu rokrocznie wystawiany jest Żłóbek i Maina. Również i w tym roku „Lira” wystawiła Żłóbek i Mainę w dniu 23 bm. tj. w poniedziałek w sali Domu ludowego (TAZ). Całość wypadła b. dobrze ku zadowoleniu publiczności, która nie szczędziła oklasków doborowemu zespołowi. Na wyróżnienie zasługują pp.: J. Majewska, St. Straszak, R. Gwóźdź, S. Schmidt i O. Gónek. Sztukę wyreżyserował p. M. Stypkowski.

× **GWIAZDKA W ZW. LEGJI INWALIDÓW W. P.** W dniu 18 bm. Zw. Legji inwalidów W. P. oddział w Zawierciu urządził dla swych najbardziej potrzebujących członków gwiazdkę w lokalu własnym przy ul. Robotniczej.

× **NOWY ZARZĄD SMP W SIEWIERZU.** Dnia 17 bm. odbyło się walne roczne zebranie członków SMPM. Po złożeniu sprawozdań przez zarząd i kierowników poszczególnych sekcji z pracy za rok 1933 zebrani udzielili absolutorium staremu zarządowi. Ks. patron podziękował członkom zarządu za ich trud, a zwłaszcza pp. Bronikowskiemu Edwardowi i Rzepeckiemu Pawłowi, którzy przez 3 lata pełnili zaszczytne obowiązki prezesa i wiceprezesa w warunkach specjalnie utrudnionych. Następnie ks. patron z zadowoleniem podkreślił stały rozwój siewierskiego oddziału, czego dowodem 36 zebranych referatów, 8 wycieczek, 4 przedstawienia, 6 akademii, chór oraz świetna drużyna sportowa, obrót kasowy 846 zł. 3 gr. oraz wspaniały zlot SMP w Siewierzu, na którym było zgromadzone 2 tysiące druhow i hruchen. W wyniku nowych wyborów weszli do zarządu: Rzepecki Paweł — prezes, Łukasik Józef — wiceprezes, Łukasik Wiktor — skarbnik, Pysz Jan — sekretarz, Rusek Tadeusz — naczelnik, Urbańczyk Wiktor — gospodarz, Sikora — kierownik sekcji sportowej. Nowemu zarządowi Sześć Boże.

× **SAMOBÓJSTWO.** W ub. sobotę popełnił samobójstwo, rzucając się pod pociąg towarowy za fabryką TAZ 46-letni Jan Jopek ze wsi Parkoszowice, gminy Włodowice. Koła wagonów zmasakrowały samobójcę w okropny sposób. Jopek od dłuższego czasu nie żył z żoną i tułał się z kąta w kąt, cierpiąc straszną nędzę. Ostatnio szwankował on również na umyśle. Zwłoki umieszczono w kostnicy szpitala Kasy chorych, gdzie przebywają do tego czasu. Kto zajmie się pogrzebem — niewiadomo.

× **BAGNETEM W GŁOWĘ.** Eugeniusz Bryła, szeregowiec 74 pp. z Lublińca, bawiący w Zawierciu na urlopie u rodziców został napadnięty przez niejakiego Tadeusza Tyłę, który uderzył go kilka razy stalową sprężyną. Napadnięty żołnierz, w obronie własnej, zrobił użytek z bagnetu i zranił poważnie napastnika w głowę. Po zajściu udał się do komisariatu policji, gdzie zameldował o napa-

dzie. Tyłę umieszczono w szpitalu. Policja prowadzi dochodzenie.

× **ŁOBUZERSKA NAPAŚĆ.** Franciszek Oruba z Zawiercia (Kopalnia) został napadnięty przez niejakiego Giermała, bez stałego miejsca zamieszkania i kilku innych osobników, którzy dotkliwie

go pobili. Podczas napaści Orubie skradziono 48 zł. Giermała aresztowano.

× **ZE SKLEPU SPOŻYWCZEGO** Michała Zięby w Zawierciu (Piłsudskiego 129) skradziono artykuły spożywcze, wartości 446 zł.

RYCERZ ŚREDNIOWIECZNY W LONDŃSKIM HYDE-PARKU.

Pewien arystokrata angielski założył się ze swymi przyjaciółmi, że odbędzie ranną przejażdżkę po Hyde-Parku londyńskim w stroju rycerza krzyżowego, nie wzbudzając niczyjego zaciekawienia. I rzeczywiście zakład wygrał, gdyż żaden z jeźdźców nie zwrócił najmniejszej nawet uwagi na uzbrojonego od stóp do głów rycerza.

ŻYCIE GOSPODARCZE

Zamówienia „Torgsinu” w Polsce.

W ciągu bieżącego miesiąca zostały wykonane konkretne zamówienia dla „Torgsinu” za pośrednictwem „Sowpoltorgu” na dostawę 130 ton słoniny za sumę około 230 tys. zł., 50 tys. zł. sztuk beretów na 46 tys. zł., oraz na 65 tys. metrów tkanin białostockich na sumę 230 tys. zł.

Ogółem zawarto w grudniu r.b. transakcji dla „Torgsinu” na sumę przeszło pół miliona złotych. W toku są rozmowy w sprawie dalszych zamówień 2 tysięcy metrów tkanin wełnianych łącznie na sumę ca 9 tys.

zł., trykotaży na sumę 230 tys. zł. oraz na konfekcję, której wartość w chwili obecnej nie da się bliżej określić.

Ponadto należy się spodziewać zawarcia transakcji na dostawę 260 ton słoniny na ca 460 tys. zł., oraz 1000 ton wieprzowiny wartości około 1.100 tys. zł.

Ogółem w pierwszej połowie stycznia roku przyszłego za pośrednictwem „Sowpoltorgu” — „Torgsin” zakupi w Polsce towarów na sumę blisko 2 milionów złotych.

HANDEL W LISTOPADZIE.

Według sprawozdania Izby Przemysłowej - Handlowej w Warszawie, sytuacja w poszczególnych gałęziach handlu hurtowego, wzgl. detalicznego w listopadzie przedstawiała się następująco: w handlu kolonialno - spożywczym obroty utrzymały się na poziomie miesiąca poprzedniego. W dziale włókienniczym dało się zauważyć pod koniec miesiąca lekkie sezonowe ożywienie, szczególnie w dziale tkanin wełnianych i bawełnianych. Obroty w handlu detalicznym obwodem ręcznym obniżyły się w stosunku do października r.b. o ca. 5%, w porównaniu zaś z listopadem r. ub. o ok. 20% pod względem ilościowym, wartościowo mniej (ca 5—10%). Sezon karnawałowy zapowiada się słabo. Ożywienie w zakresie zbytu materiałów budowlanych i technicznych trwało nadal, ulegając dopiero z początkiem grudnia — wobec nastania mrozów i przerwy w budownictwie — sezonowemu skurczeniu. W hurtowym handlu papierniczym obroty

były o około 20—25% wyższe niż w miesiącu poprzednim. Ceny kształtowały się bez zmiany. Zamówienia w fabrykach były dokonywane w miarę zapotrzebowania. Wyplacalność była normalna.

W handlu hurtowym perfumeryjno - kosmetycznym sytuacja nie uległa zmianie. Obroty były coraz więcej dokonywane artykułami tanimi w małych ilościach. Zapasy towarów są uzupełniane w miarę wpływających zamówień. Handel detaliczny perfumeryjno - kosmetyczny ujawnił spadek obrotów o ca. 10 do 20%, co odbiło się na sytuacji składów aptecznych i perfumeryj. Zauważyć się daje stopniowy zanik zapotrzebowania na perfumy, które zastępowane są wodami kwiatowymi. Rozpoczęte już prace nad połączeniem detalicznych perfumeryj w jedną organizację branżową wpłyną niewątpliwie na stabilizację stosunków w handlu perfumeryjno - kosmetycznym.

Kronika gospodarcza.

WYKONYWANIE STALOWYCH KONSTRUKCYJ BUDOWLANYCH. Wielki rozwój spawania w ostatnich latach spowodował potrzebę ustawowego uregulowania tych kwestii. Ministerstwo spraw wewnętrznych zatwierdziło nowe „Przepisy wykonywania i projektowania stalowych konstrukcji spawanych w budownictwie”. Przepisy te zostały opublikowane w nr. 274 Monitora Polskiego z 1933 r. Nowe przepisy przewidują dokonywanie prób na rozrywanie, zginanie i ścinanie. Jak praktyka wykazała próby te wypadły doskonale przy użyciu do spawania lukiem elektrycznym elektrod powlekanych.

OKAZJE DO HANDLU Z ZAGRANICĄ. Firma belgijska reflektuje na wędliny, konserwy mięsne, rybne, jarzynowe, owocowe. Firma belgijska interesuje się artykułami żywnościowymi, zwłaszcza grzybami. Firma amerykańska interesuje się importem chle-

bach, w porównaniu zaś z październikiem r.b. sytuacja była niejednorodna, w niektórych bowiem działach wytwórczość obniżyła się, w innych wzrosła, względnie utrzymała się na tym samym poziomie; należy przeto stwierdzić, że madsze przemysłu konfekcyjnego na ożywienie w związku z sezonem zimowym naogół zawiodły.

IZBA AUSTRALIJSKO - POLSKA. Z inicjatywy konsulatu RP oraz przy udziale wybitnych przedstawicieli australijskiego świata gospodarczego utworzona została w Sydney Izba handlowa australijsko - polska. Jednym z pierwszych zadań nowej Izby będzie rozwinięcie bezpośredniego eksportu wełny z Australii do Polski, co ułatwił winno usunięcie nadmiernego w tej dziedzinie pośrednictwa krajów obcych. Osiągnięte tą drogą powiększenie bezpośredniego eksportu wełny australijskiej umożliwił skolei uzyskanie od władz australijskich odpowiednich ułatwień dla zbytu towarów polskich, które są lub mogą się stać obiektem wywozu do Australji.

KRONIKA OLKUSZA

× **CHOINKA DLA NAJBIEDNIEJSZYCH.** W ub. sobotę w sali gimnastycznej szkoły powsz. nr. 1 w Olkuszu urządzona została choinka dla najbardziej potrzebujących m. Olkusza, połączona z rozdawnictwem upominków gwiazdkowych, zakupionych z funduszy zawodowych związków pracowników umysłowych, o czym donosiliśmy przed świętami. Przy oświetlonej choince przemawiali pp.: Zofia Krajniowa i wicestarosta E. Trznadel. Kolendy na scenie odśpiewała działka z miejscowej ochronki. Obdarowano nie tylko specjalami świątecznymi, ale i w ciepłą bieliznę itd. około 250 dzieci.

× **ŚWIĘTA W SZPITALU.** Chorzy w szpitalu św. Błażeja w Olkuszu poza b. smaczną wieczerzą wigilijną, otrzymali po pełnym dużym koszyczku (z tektury) słodczy świątecznych, ciasto i po szklanecce jabłeczniku. Wilja i święta, dzięki wyjątkowej opiece i staraniom sióstr miłosierdzia, a zwłaszcza starszej siostry, przeszły w bardzo uroczystym nastroju. W każdej sali urządzona jest choinka.

× **W ŚWIETLICY BEZROBOTNYCH.** Wieczorem 23 bm. zarząd świetlicy w Olkuszu urządził dla bezrobotnych z Olkusza wilję dla około 100 bezrobotnych. Do zebranych przemawiali pp.: starostka Gliszczyńska, wicestarosta Trznadel i J. Winczyńska. Przy choince odśpiewano kilka kolend i dowcipne kuplety pomysłu gospodarza świetlicy p. Zięby.

× **CHOROBY ZAKAZNE.** W czasie od 17 do 23 bm. na terenie pow. Olkuskiego zanotowano: 2 błonice, 5 odry, 3 różę, 1 płonice i 2 pokąszenia przez wściekłego psa.

× **POŻARY.** W czasie świąt wybuchł pożar w zagrodach: Jana Kopcia w Wymysłowie, gm. Dłużec, oraz Romana Kosinśkiego w Skale pod Ojcowem. Na szkodę Kopcia spalił się dom z przybudówką i rzeczy domowe, Kosinśkiemu natomiast tylko wierzch domu. Przyczyny pożaru nie ustalono.

× **KRADZIEŻ SZYN.** W nocy na 25 bm. nieznani sprawcy podjechali dwoma furgonkami do lasu obok toru kolejowego pomiędzy st. Bukowno i Olkusz, skąd skradli na szkodę kolei 11 szt. szyn kolejowych, ułożonych na stosie.

PANNA ARGAL

maryska królowa piękności na r. 1934

SABOTAŻOWE PODPALENIE.

Na folwarku hr. Potockiego w Potoku pow. Brzeżańskim dzierżawionym przez Majbluma, dokonano sabotażowego podpalenia stert. Zbrodniarze wznieśli ogień przy pomocy nafty i lontów. Spłonęło około 200 kóp pszenicy. W jednej z uratowanych od ognia stert znaleziono w otworze zrobiony przez wyciągnięcie snopka butelkę z naftą i nadpalone pakiety, które nie zajęły się prawdopodobnie wskutek wilgoci. W tym samym powiecie w osadzie, zwanej Folwarkiem za Mostem, wybuchł onegdaj pod wieczór groźny pożar w zabudowaniach gospodarczych działacza Stronnictwa Ludowego „Piaś” Henryka Skrzypka. Spłonęło zboże, stodoła i inwentarz. Policja prowadzi dochodzenia.

KRWAWY POŚCIG ZA BANDYTAMI.

W drugi dzień ub. świąt dokonano w Łodzi niezwykle śmiałego napadu bandyckiego. W czasie pościgu za bandytami, ostrzeliwali się oni, przyczem od kul ich padło pięciu przechodniów. Jedną z rannych osób zmarła wkrótce w szpitalu, a stan pozostałych rannych jest poważny. Napad dokonany został w dzielnicy Chojny, przyczem ofiarą napastników padła inkasentka Helena Klein. Gdy Klajnówna znalazła się przy zbiegu ulic Wesołej i Grzybowej nagle zagroziło jej drogie dwóch osobników i w tymże momencie Klajnówna poczuła, że ktoś z tyłu wyrwa jej teczkę, w której znajdowało się około 500 złotych, zainkasowanych od rozmaitych odbiorców. Na wszelki wypadek przez inkasentkę alarm napastnicy rzucili się do ucieczki wraz z łupem. Wówczas rzucili się za nimi w pogoni przechodnie. Bandyci, widząc, że nie ujdą pogoni, poczęli się gęsto ostrzeliwać. Pierwszy padł od kul robotnik Stefan Małek. Po chwili padli niemal jednocześnie ranni bracia Jan i Stefan Wyborowicz, oraz szwagier ich Alfred Drahowski. W czasie dalszego pościgu ranny został Kazimierz Beseciński.

W tym czasie ulicą przechodził postmanowy P.P., który widząc groźną sytuację, pogonił za bandytami. Gdy kilkakrotnie wezwanie do zatrzymania się nie odniosło skutku policjant dobył rewolweru i oddał w kierunku bandytów szereg strzałów. Bandyci skośli skręcili w ulicę Trębacką, nadal ostrzeliwując się. W tej chwili z pomocą przyszedł drugi policjant, który stanawszy za węgłem domu, strzelił kilkakrotnie. Wszystkie strzały okazały się celne. Jeden z bandytów padł na jezdnię, trafiony trzema kulami. Jeden z rannych, Jan Wybór, zmarł wkrótce wskutek odniesionych ran. Rannego bandytę przewieziono również do szpitala. Jest to znany policji bandyta, Bolesław Nowak. W wyniku dalszego dochodzenia policja ujęła pozostałych sprawców napadu, a mianowicie Stefana Króla i Zygmunta Rybaka. Aresztowani bandyci podejrzani są o dokonanie przed kilku dniami napadu na skład wódek, gdzie w czasie strzelaniny zabili policjanta. Ujęci bandyci staną wkrótce przed sądem dożywotnim. Grozi im kara śmierci.

ŚMIERĆ PO UŻYCIU LEKARSTWA.

W końcu listopada b. r. przybył do Chojny niejaki Wł. J. Sz., homeopata-magnetopata, wraz z sekretarzem „osobistym”. Jak to wynikało z ogłoszeń prasowych „magnetopata” przybył do Chojny na krótki „gościnny występ”, zamieszkując w restauracji pod Jeleniem. W domu sąsiednim znajdował się ciężko chory na cukrzycę, którego ów „magnetopata” odwiedził i po dokładnym zapoznaniu się z rodzajem choroby orzekł, iż jest w możności chorego w ciągu trzech dni wyleczyć i to pod „gwarancją”. Radość zrozpaczonej rodziny chorego była wielka, co bynajmniej nie

uszło uwagi „magnetopata”. Do zupełnego wyleczenia chorego potrzeba było buteleczki kropli za sumę 575 złotych, zaś jako honorarium zażądał 175 złotych, czyli razem 750 złotych, którą to kwotę mu wypłacono. Ponieważ lekarstwa nie można było zakupić w Chojnicach, a było one na gwałt potrzebne, samochodem udano się do Poznania. W drodze powrotnej nastąpiła katastrofa samochodowa. Wskutek nadmiernej szybkości samochód wpadł na drzewo i rozbił się. Pasażerowie a raczej „magnetopata”, wiozący owe „cudowne” krople, uszedł z życiem cało. Kiedy wreszcie stanął u łóżka ciężko chorego, ten wyzionął ducha zażywwszy 10 kropli „cudownego” lekarstwa. Śmierć nastąpiła po upływie 2 godzin od chwili użycia lekarstwa. Sprawą zajmuje się prokurator.

Korkowe izolacje ścian międzypokojowych i kurylatowych, zapewniają spójność tym, którzy tego pragną, nie krępując bynajmniej swobody zabaw, dancinów i koncertów, które równocześnie w gmachu odbywać się mogą. Bar w podziemiach, oraz kawiarnia na dachu z niezapomnianym widokiem dopełniają całości. Dla gości przybyłych z autami urządzone będą ogrzane garaże. W salach dokonywa się automatyczna wymiana świeżego powietrza.

Znakomity śpiewak, zapytany o wysokość cen w „Patrii” odpowiedział:

„Patrię” chciałbym uważać raczej za lokatę mego kapitału, a nie za przedsiębiorstwo ściśle dochodowe. Chciałbym dać przykład i wzór dla uzdrowisk polskich, jak budować i prowadzić tego rodzaju przedsiębiorstwa. Zapewniając najwyższy komfort i wygodę także zagranicznemu kuracjuszowi, przyzwycajenemu do podobnych urządzeń u siebie, pragnę postawić polskie uzdrowisko na równi z zagranicznym. Poza tem rozpiętość cen będzie bardzo znaczna, tak, że każdy będzie mógł korzystać z gościnnych podwoj „Patrii”. „Patria” jest dziełem, na które złożyła się ośmioletnia wędrówka moja po świecie, z której wszystko co najlepsze zebrałem, przemyslałem i zastosowałem w swym hotelu”.

„PATRIA” JANA KIEPURY

Reprezentacyjny gmach w Krynicy.

W Krynicy wznoszony jest obecnie wspaniały hotel Jana Kiepurę „Patria”. Gorączkowa praca wre nad wykończeniem „Patrii”, hotelu Jana Kiepurę. Sześciuset robotników na trzy zmiany pod kierownictwem licznych inżynierów pracuje nieustannie dniem i nocą, by oddać budynek do użytku publicznego już w dniu 23 bm., w którym to dniu odbędzie się otwarcie tego najwykwintniejszego w Polsce hotelu-pensjonatu, którego śmiało pozazdrościć nam może zagranica. Mistrz Jan Kiepura z nieustraszoną energią dozoruje sam wszystkie, uwijając się po gmachu, interesując się wszystkim, zachęca robotników do wydajnej pracy, gdyż „Patria” — to jego ukochane dzieło.

WSPANIAŁY HOTEL KIEPURY.

Fasada monumentalnego gmachu robi wrażenie jakiegoś muzeum, a stanowi ją dwanaście portali z terazytu — kamienia ręcznie kutego, a nowoczesnym kształcie, oraz szyb kryształowych, przez które obficie przenika światło do wewnątrz. Wspaniałe marmurowe schody prowadzą do sali reprezentacyjnej, która słusznie nosi tę nazwę, tu bowiem marmur i alabaster misternie obrobiony, waleczy o lepsze z wykwintem mebli, odbić i dywanów. Posadzka marmurowa, inkrustowana w deseń, waz schodów alabastrowych wiję się w poprzek sali i wznosi, prowadząc do górnego salonu i sali bridgeowej. Sali reprezentacyjną 30 m. długą, dzielą szklane drzwi, które w przeciągu pół minuty mogą być usunięte, na salę jadalną i salon, zaś hall od salonu oddziela wspaniała kotara z weluru.

Wszędzie meble stylowe, salon w najdroższym orzechu kaukaskim, pokryty gobelinem i adamaszkiem wykonanym we Francji wedle wskazówek prof. arch. Pniewskiego, którego dziełem, tak szczęśliwie pomyslałem, jest „Patria”.

Sala jadalna w cennej oliwce, meble obite niebieskim welurem, zaś posadzka pokryta tegoż koloru kobiercem, który tłumy kroki służby. Dwa olbrzymie lustra powiększają salę w nieskończoność. Obrazowania ściennie z alabastru łącznie z srebrnym adamaszkiem dopełniają wykwintnej całości.

Wszystkie marmury i alabastry są pochodzenia polskiego, jak i wszystko to, co dało się u nas wykonać.

Wspaniały ten hotel urządony z takim wykwintem liczy 70 pokoi, w czym posiada szereg apartamentów kilkupokojowych z łazienkami, natryskami, tuszami i urządzeniami najbardziej nowoczesnymi, będącymi szczytem komfortu, wygody i estetyki. W każdym bowiem pokoju jest telefon, radio, sygnalizacja świetlna. Drzwi zaopatrzone automatami elektrycznymi, za pociśnięciem guzika przy łóżku, otwierają się same i zamykają.

Meble nowoczesne o formach prostych lecz wykwintnych, jednakowoż nie hypermiodern, wykonane w najkosztowniejszych gatunkach drzewa, jak w mahoni, oliwce, palisandrze i tj. z dostosowanymi obiciami i dywanami zaspokoic mogą najwybredniejszy gust „głobtretera”. Dokoła gmach na każdym piętrze opasuje terasa, terasy posiadają też pokoje i apartamenty, których długość w amfiladzie łącznie z terasą wynosi 17 m. Wspaniała wystawa słoneczna, światła, które przenika przez obfite lustrzane tafle szyb, kuruje chorych, rozwesela smutnych, a gdy zmrok zapadnie, dyskretnie z poza alabastrowych ścianek, gzymsów i filarków, rzucone obficie fale światła elektrycznego, zamieniają noc w dzień, umiatając wczesno-zimowe wieczory, zachęcając do zabaw, porywając na salę dancinową, koncertową i kabaretową gdzie rozbawiona publiczność lokuje się w wygodnie urządzonych łóżach i galeriach.

Małżeństwo przez telefon

NA PRZESTRZENI DETROIT — STOKHOLM

Przed kilku dniami zawarte zostało przez telefon na przestrzeni Stockholm — Detroit małżeństwo pomiędzy panną Sonją Carken i panem inż. Bertilem Clason. Jedyna w swoim rodzaju ceremonia ślubna odbyła się w ten sposób, że w mieszkaniu panny młodej w Stockholmie zainstalowano trzy aparaty telefoniczne dla panny młodej, szwedzkiego urzędnika stanu cywilnego, oraz ojca narzeczonej. Po drugiej stronie drutu, w Detroit, znajdował się pan młody oraz sędzia amerykański. Ceremonia odbyła się zgodnie z przyjętą formułą ślubną, następnie obaj urzędnicy złożyli młodej parze serdeczne życzenia i wypili na ich cześć kieliszek szampana.

Przyczyną oryginalnej uroczystości było to, iż Mr. Clason, zatrzymany przez swoją pracę, nie mógł przybyć do Stockholmu, a miss Carken nie miała prawa wjazdu do Ameryki przed poślubieniem narzeczonego, obywatela USA. Obecnie władze imigracyjne Stanów Zjednoczonych mają zdecydować, czy powyższy związek małżeński uznany być może za ważny. Mogłoby on bowiem stanowić precedens dla wielu podobnych ślubów, które ułatwiłyby wjazd do Ameryki licznym imigrantom. Zarówno w prasie szwedzkiej jak i amerykańskiej sprawa ta wywołała żywą polemikę.

ANASTAZJA DREWNOWSKA

AS W REKU NIKI

15) — Zgadujmy — zaśmiał się szwagier Hali.
— Zgadujcie, panowie. Ja nie powiem — wdzięczyła się Nika.
— Ja też wiem, ale nie powiem — wywiał się pan Zygmunt.
— O! — mruknęła ironicznie Krysia i umilkła.
Nika, mierzając ją złośliwie kątem oka, odpowiedziała:
— Pan Zygmunt zgadł.
Miała ten znaczący zwyczaj, że świeżo poznanych mężczyzn traktowała z miejsca poufale. Że to się nie godziło z „dobrym tonem”, jeszcze się nie zorientowała.
„Pan Zygmunt”, zaskoczony tą aż nazbyt wyraźną zachętą, zaczerwienił się lekko, poprawił na ławce, spojrzał na Krysię i odpowiedział:
— Umieć czytać w myślach.
— O!!! — zapięła Nika. — No, to niech pan powie, co pan przeczytał w moich.
Pan Zygmunt przyparty w ten sposób do muru, zaczerwienił się bardziej i wyjąkał:
— Mogłbym się omylić. Powiem tylko pani.
Nika wstała ze swojej ławki i wlokąc za sobą ażurowy szal, przysiadła się do pana Zygmunta, tak blizutko, że oparła się obnażonym ramieniem o jego ramię. Młody ziemianin, zobaczywszy przed sobą skandalicznie śmiały, lecz piękny dekolt, zro-

bił się poprostu purpurowy. Nika, hałaśliwie rozbawiona, nachyliła do jego twarzy zgrabne uszko, odgarniając włosy w taki sposób, żeby go musnęły po policzku.

— No, proszę mi powiedzieć na uszko. No, proszę!

Nagle spostrzegła, że przeholowała. Bohdan patrzył na nią srogim wzrokiem, a Krysia, zaciskając nerwowo ręce, mówiła coś szybko do Hali.

Wstała więc i przesiadając się na dawne miejsce, rzekła, zlekka wyzywająco:

— Lubię patrzeć na zazdrosne kobiety.

Przypieczętowała te słowa jeszcze jednym okiem pod adresem pana Zygmunta, tak ognistym i jednocześnie pogardliwym i wyzywającym, że odczuł je bardzo dotkliwie. Od tej chwili ignorowała go z całą perwersyjną konsekwencją kobiety, która wie, że zwyciężyła i że doreszty więcej dokaże lekceważeniem niż kokieterią. Pan Zygmunt dał się nabrać na tę sztuczkę. Dotknięty do żywego, myślał tylko o tem, jak się z nią rozprawić. Tak to sobie zdefiniował. O Krysi, do której przecież przyjechał, prawie zapomnieli. Rozmawiał z nią z rozrządzeniem i zupełnie nie okazywał zachwyty, czy czułości.

Nika tymczasem poprosiła Bohdana, żeby usiadł przy niej. W ostatnich dniach zaczęły jej chodzić po głowie nowe plany. Nareszcie wpełchnęła się między „lepszych” i, eszoloniona powodzeniem, wyobrażała sobie wspanialsze możliwości niż Szreniawa. Ale wobec tego lepiej go było nie drażnić, bo mógł jeszcze co pomsu. Była więc dla niego

go szczególnie słodka. On cieszył się tem, lecz odczuwał w niej intuicyjnie zmianę, która go niepokoiła. Zmiana polegała na tem, że Nika, będąc pewniejszą siebie, mniej sobie z niego robiła. Ani on, ani ona nie uświadamiali sobie tego wyraźnie, lecz rezultat był taki, że Bohdan, pomimo jej niezwykłej czułości, lękał się o swoje szczęście bardziej niż kiedykolwiek. Chodził jak nieprzytomny i coraz rzadziej zwierzał się przed Krysią.

— No, nie jestem dobra! — szepnęła, patrząc mu w oczy. — Nie boisz się chyba, że cię zdradzę? No, nie marszcz się tak!

Bohdan wziął w milczeniu przezroczysty szal i zarzucił jej na ramiona.

— Co mnie tak okrywasz? Przecie nie zimno.

Krysia rozmawiała półgłosem z Halą. Były obie w okropnych humorach i ledwie to ukrywały. Biedna Hala miała wyraz twarzy męczennicy. Zresztą ostatnio ogromnie schudła i zmierzniała. Krysia wyrzucała sobie, że ją ściągnęła do Kaziemierza. Bo co mogło z tego wyjść? Krysia jeszcze się ludziła, że Bohdan się rozczaruje do Niki, Hala już nie. Może inna kobieta na jej miejscu próbowałaby jeszcze walczyć. Ona była na to za bierna. Przy tem wszystkim fizyczna wspaniałość Niki przynęcała ją tak dalece, że pomimo bardzo ujmującej powierzchowności, czuła się brzydka i „mędzna”. Tak się w niej wszystko pogmatwało, że, gardząc Niką, była gotowa przyznać jej nad sobą wszelką wyższość.

Stan. Jankowski

SOSNOWIEC, UL. PIŁSUDSKIEGO 16

poleca wyborowe wędliny Tuchowskie oraz
Zywieckie i Jasielskie, miód kresowy,
PIERNIKI MYSTKOWSKIEGO, słyna
na z dobroci dla smakoszy,
konserwy i marynaty f-my
„Pudliszki” codziennie
świeży nabiał i ar-
tykuły spo-
żywcze
PO CENACH KRYZYSOWYCH.
BAKALIE CUKRY, CZEKOLADY —
NAJLEPSZYCH FIRM KRAJOWYCH

**KONIECZNIE
z tym
znakiem!**

KOWALSKA
USUWA NAJUPORCZYWSZE
BÓLE GŁOWY
FABRYKA CHEM.-FARMACEUTYCZNA
„KOWALSKI” WARSZAWA

ZAMYŚLONE CZOŁA...
Między mistrzyniami poszczególnych szkół londyńskich odbywa się w grudniu doroczny turniej szachowy.

Lecznica chorób skórnych i wenerycznych „POMOC”

czynna od 10—1 i od 4—7
w święta od 11—1.
8404 **Sosnowiec,**
Sienkiewicza 17a parter
dom Pracown. Przemysł. Handl.
Wizyta zł. 5.—

FARBIARNIA PAROWA I PRALNIA CHEMICZNA BIELIZNY „ZNICZ”

JERZY NICZEWSKI I S-KA
SOSNOWIEC, UL. KŁĄTAJA NR. 3.
Przyjmuje do trwałego farbowania
i prania chemicznego, przy zasto-
sowaniu najnowszych środków te-
chnicznych: wszelką garderobę
damską i męską, płaszcze, mundu-
ry, swetry, garsonki, pończochy,
płótna i sukna różnego rodzaju.
Specjalny dział wywabiania plam!
Pilne zlecenia wykonujemy w ciągu 24 godzin!

Gdy początkujący narciarz nie może się zatrzymać...

PKO. Katowice 302.712

SOSNOWIEC: Redakcja: Piłsudskiego Nr. 4. Tel. 64. Skrytka pocz. 62. Będzin, Małachowskiego 7. Tel. 7-90. — Grodziec, Będzińska.
Administracja: Piłsudskiego 4 Tel. 73. Dąbrowa, ul. Krótka 11. Tel. 202. — Zawiercie, 3-go Maja 27

WYDAWCA I REDAKTOR NACZ. STEFAN ARNOLD. — DRUK „KURJERA ZACHODNIEGO” W SOSNOWCU, PIŁSUDSKIEGO 4. — REDAKTOR ODP. HENRYK STRYBIEWSKI

DROBNE OGŁOSZENIA

PIECE
przenośne ciepłotopne
Patent Nr. 2503. Nad-
zwyczajny wynalazek
w dziedzinie ogrzewa-
nej. Wyrób krajowy.
S. Unierzyński p. Gro-
dziec k. Będzina, tele-
fon Będzin 609. 8647

WIELKA ZNIŻKA CEN!

Łyżwy figurowe, —
hokejowe, buty nar-
ciarskie, łyżwiarskie,
hokejowe. — Narty
oraz wszelki ekwipu-
nek.

„STADJON”,
Sosnowiec, Mościckie-
go 6 (Kościelna). Du-
ży wybór. 8641

GABINET KOSMETYCZNY

oraz masaż lecznicze
i kosmetyczne. Gimna-
styka lecznicza. Bezbo-
lesne usuwanie broda-
wek. Sosnowiec, ulica
Staszica 17. Dyplomo-
wana masażystka
kosmetyczka D. Ski-
bińska. 5755

UZDROWISKA.

WISŁA „ORLA”
pensjonat Klonow-
skiej w Centrum. Ka-
malizacja, elektrycz-
ność, bieżąca woda
gorąca, odżywianie —
smaczne obfite. 8486

RABKA

„Łowiczanka” pensjo-
nat d-rowskich Karasiń-
skiej i Ryglińskiej. —
Poleca pokoje na se-
zon zimowy. 8484

„USTRON
PERŁA BESKIDÓW”
Wspaniałe tereny nar-
ciarskie. Hotel-pensjo-
nat Jamróza, telef. 11
Czynny cały rok. —
Przyjmują także dzie-
ci bez towarzystwa ro-
dziców. 8541

ZAKOPANE.

Jagiellońska pensjonat
„Borek”, gruntownie
odnowiony, — zarząd
właścicieli, kuchnia
pierwszorzędna, piani-
no, patefon, garaż, bli-
sko stadjonu. Tel. 623.
8465

ZGUBIONE DOKUMENTY

3 grosze za 1 wyraz
LEGITYMACJE
Kasy Chorych zgubił
Adolf Kudła.

MATKI żądajcie w aptekach i drogeriach hy-
gienicznej przysypki dla dzieci „**PUDER DZIDZI**”
z Kogutkiem, utrzymującej ciało dzie-
cka w zdrowiu i czystości.

STRACONE SKARBY.

Pan A.: Moja żona roztrwoniła mi cały
majątek!
Pan B.: A moja doprowadziła mnie do sa-
leństwa! Pozbawiła mnie rozumu!
Pan A.: Ech, to pan jeszcze niewiele stra-
cił!

MAJSTER ODLEWNICZY

specjalista do wielkich odlewów, wiek do 45 lat, naro-
dowości polskiej. 8161
poszukiwany przez dużą Odlewnię
Oferty: Biuro Ogłoszeń Teofil Pietraszek, Warszawa,
Marszałkowska 115, pod „Odlewnik”.

Seryjne drobne ogłoszenia.

Do 10 wyrazów w każdym kosztują
30 drobnych ogł. 16.00 zł.
20 drobnych ogł. 13.00 zł.
10 drobnych ogł. 7.00 zł.
5 drobnych ogł. 4.00 zł.

Za każdy wyraz dodatkowy dopłaca się po 5 gr.

KINO „Zagłębie” dawniej Kino-Teatr „Udziałowy”

DZIS!
Polski Film „ZABAWKA”
w rolach tyt. Alma Kar, Eugenjusz Bodo, Jerzy Mar i Zula Pogorzelska
Następny program! Na zakończenie Świąt najweselsza komedia p. t.
„URWIS z HISPANJI” (SZALONY TORREADOR)
w roli tytułowej największy komik ekranu EDDIE CANTOR
Do tego obrazu wyświetlany będzie 2-gi dodatek kolorowy, wyłączna
eksploatacja tylko Kina „Zagłębie” „W KRAJINIE NEPTUNA”. —
Dla młodzieży dodatek ten wyświetlany będzie w dozwolonym progra-
mie porannym 1 stycznia 1934 r. o g. 11.30.

KINO „EDEN” Sosnowiec, Dęblińska 4 tel. 10-95.

Sensacyjniejszy niż „Człowiek Małpa” niż „King Kong”
HRABIA ZAROW
Oparty na autentycznych przeżyciach rewelacyjny film dżunglowy
Nadprogram: Chór Hawajski
POCZĄTEK O GODZ. 4-EJ.

KINO „Palace” w Sosnowcu ul. Warszawska 2.

Od środy 27-go i dni następne.
Poemat bohaterstwa i wielkiej miłości.
„GENERAL CZENG”
Wzruszający dramat dwóch przyjaciół, rozgrywający się wśród
dantejskich wypadków w Mandzurji w roli gł. Jack Holt.
Ludzie bez ojczyzny! Rzeź i pożar Szanghaju.

KINO „ARS” w Dąbrowie Górnicej

Wielki polski film p. t.
„DZIEJE GRZECHU”
W-G POWIEŚCI STEFANA ZEROMSKIEGO
w rolach głównych: Karolina Lubieńska, Dobiesław
Domięcki, Bogusław Samborski, Junosza Stępowski
NADPROGRAM DODATKI DZWIĘKOWE.
Następny program: „DZIS ZYJEMY”.

**PROSZEK
Z „KOGUTKIEM”
(MIGRENO-NEVOSIN)**
USUWA NAJUPORCZYWSZY
BÓL GŁOWY
MIGRENE, NEURALGIE
BÓLE ZĘBÓW,
GRYPE, PRZEZIĘBIENIA
BÓLE ARTRETYCZNE,
STAWOWE, KOSTNE i T.P.
PROSZKI TE WYRABIAMY I W POSTACI
TABLETEK.
ŻĄDAJCIE ORYGINALNYCH PROSZKÓW
Z „KOGUTKIEM”

DROBNE OGŁOSZENIA

KOZNE

UNIEWAZNIAM
weksel in blanco na
złoty jeden tysiąc
wystawiony jako
gwarancyjny, złożony
p. Piotrowi Florczy-
kowski w Pilicy, a nie
zwrócony mi jako
nieaktualny. Usługa
cego puścić w obieg
powyższy weksel, be-
dę ścigał sądownie. —
Aleksander Isaak —
Pilica. 5753

ZAKŁAD TAPICERSKI

Piotr Tomczyk, Sosno-
wicz, Nowopogońska
19. Poleca otomany,
materace, tapczany,
kozetki, fotele klubo-
we. Robota solidna
Ceny konkurencyjne.
Warunki dogodne. 7873

MAJSTER ODLEWNICZY

specjalista do wielkich odlewów, wiek do 45 lat, naro-
dowości polskiej. 8161
poszukiwany przez dużą Odlewnię
Oferty: Biuro Ogłoszeń Teofil Pietraszek, Warszawa,
Marszałkowska 115, pod „Odlewnik”.